Uitgegeven No. 92, Waterstraat, Kaapstad elken Maandag en Donderdag Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buiten Distrikten verzonden.

Termen :—*In de Stad per jaar. Rds. 22, per kwartaal Rds. 5 4. In de Buiten-distrikten voor de twee Nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar, per kwartaal Rds 7, doch waar al de stoffe van de Maandags Courant (in een taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5 4, per kwartaal*

*** *Prys 6d. per enkel Nommer.*

Published at No. 92, Waterstreet, Cape Town, every Monday and Thursday Mornings, and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms:—*In Town, Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds 5 4.—In the Country, for the two Papers, Rds. 22 per Annum, per Quarter Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rd 22 per Annum or Rds 5 4 per Quarter.*

*** Single Paper, 6 pence.

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN.

De Hr. J. J. L. Hamelberg, Bloemfontein; De Heeren Truter & Kuys, Burgersdorp; De Hr. P. J. Davidtz, Beaufort West; De Hr. Z. J. Muller, Prins Albert; De Hr. L. H. Goldschmidt, Calvinia; De Hr. Hend. Kleyn, Cape Town; De Heer S van Ellewee, Clanwilliam; De Hr. D. Vermaten, Colesberg; De Hr. A Arnholz, Ceres; De Hr. en Mr De Boer Mazier, Franschhoek, De Hr. J M Johnson, George; De Hr. M Noom, Jr Graaff-Reinet; De Hr. N. Meyer, Ex. Hartenbosch Mossel Baai; De Hr. M W Theunissen, Poesvasvallei; De Hr. D. P. van Huyssteen, Hex, Knysna en Plettenbergbaai; De Hr. B Wethmar Malmesbury de Hr A. Stiemens, Pretoria. De Hr. G W B Wehmeyer, Langekloof; De Hr. A P Hauint, Paarl; De Hr. C Standerwick, Swellendam; De Hr. P Korsten, Stellenbosch; De Hr. Eton Ludwig en Theron, Tulbagh; Dr Dh A van Dongen, Richmond; De heer M W Theunissen, Riversdale; De heer G Brehm, Uitenhage; De heer P J Pentz, Wellington; De heer C. Beck, Worcester; De heer G de Kock, Wynberg; De heer aan Blanken, Fauresmith; De heer Hugh Tinnemy, Hope Town; De heer C Fredell, Winburg; De heer J S de Villiers, Murraysburg; De heer F S Innes Namaqualand: De heer K. de Lint, Piketberg; Heer J Cornelissen, Somerset West, de Hr A F Schubart, Potchefstroom, De heer J A D Desvages, Willowmore, W S van Rynevelt Kroonstadt.

DEEL XL. MAANDAG, DEN 13 SEPTEMBER. 1869. No 3,509.

Z. A. ASSOCIATIE.

VERKOOPING VAN

Negen Huurhuizen,

GELEGEN IN

Hoopstraat, Kaapstad.

In den Boedel van wylen den Wel-Ed. Heer JOHANNES JOACHIM LODEWYK SMUTS.

DE Executeuren in den Boedel van den heer Smuts zullen doen verkoopen op de Plaats, op

Heden, 13 Sept. 1869,

TE 11 URE, IN DEN VOORMIDDAG,

ZEKERE NEGEN HUURHUIZEN, gelegen in Hoopstraat, allen verhuurd, en een jaarlyksche huur opbrengende van £72 sterling, gelykstaande met de renten van £1200.

A. DENYSSEN, Sec. Z. A. Associatie voor zelf en mede Executeuren.

Kaapstad, Kerkplein, September, 1869.

De Heer G. H. MOLLER, Afslager.

EXECUTEURS KAMER.

VERKOOPING VAN

Vast- en Losgoed.

In den Boedel van wylen den Heer GEORGE WOLFGANG SPENGLER, van Kaapstad,

ZAL WORDEN VERKOCHT

OP MORGEN,

DEN 14 SEPTEMBER, AANST.,

Te 10 ure, op de Plaats,

DE Plaats genaamd "TAMBOERSKLOOF," gelegen in de nabyheid van Kaapstad, langs de Leeuwenstaart, in uitgestrektheid omtrent 90 morgen, bekend gelyk te staan met eene eerste Klasse Plaats voor Wyn, Koorn en het dryven eener melkkery; dezelve is mede voorzien van Klei voor het maken van baksteenen, waaruit de vorige Eigenaar groote winsten getrokken heeft.

Op het Eigendom staan een groote en luchtig WOONHUIS, Stallen, Wagenhuis, en andere Buitengebouwen, alsmede een afzonderlyke Cottage, zeer geschikt voor een Familie die zin heeft buiten de Stad te wonen.

Losse Goederen.

De gewone verscheidenheid HUISRAAD, bestaande uit Mahonyhouten Stoelen, met Paardenhaar Zitingen, Sofas, Easy Chairs, Toilet en andere Spiegels, Tapyten, Tafels, Zilver en Plettywerk, Diné Servies, Keukengereedschappen, enz.

Levende Have,

Twee Karpaarden, eenige Koeijen en Vaarsen, alsook een goedgeteelde Bul.

Graan.

De Staande Oogst op de Plaats, zynde de opbrengst van

14 Mudden Haver,
8½ Do. Koren,
1 Do. Rog.

Het Vastgoed zal worden opgeveild in drie of meer Perceelen op voordeelige voorwaarden.

De Verkooping begint met het Losgoed, onmiddelyk waarna het Vastgoed zal worden verkocht.

F. J. BROERS, Sec.

Kaapstad, 13 Sept., 1869.

De Heer R. D. JONES, Afslager

Oloff John Horak's PAKHUIZEN,

Ter Verkoop in het Groot en Klein.

Groenteplein, Kaapstad,

Geopend op Zaturdag, den 4 dezer.

☞ Schepen voorzien met alle Benoodigdheden, bestaande Levende Have, zoals Ossen, Schapen, alsmede Pluimvee, enz.

Stoomschepen van Steenkolen voorzien.

Vaten Spek en Rundvleesch.

Alle soorten Koloniale Produkten worden voor kontant gekocht.

BLOEM VAN ZWAVEL.

DE Ondergeteekende landt uit de "Maior von Safft" zyne eerste ontvangst voor dit Saizoen van Zwavel van de beste kwaliteit, en verwacht binnen kort een verderen voorraad. Te koop No. 28 St. Georgesstraat,

J. G. STEYTLER.

Publieke Byeenkomst.

EENE PUBLIEKE BYEENKOMST van de Ingezetenen van Durban en het omliggende Distrikt, zal worden gehouden in de Raadzaal,

OP MORGEN,

DEN 14DEN SEPTEMBER,

TE 3 URE, N.M.,

ten einde te overwegen welke stappen genomen moeten worden, ten opzigte van het voorstel om het Periodieke Hof in dit dorp afgeschaft te zien.

NB.—Alle belanghebbenden worden verzocht tegenwoordig te zyn.

KOSTBARE CALEDONSCHE PLAATSEN.

DIE ZYN GELD BEWAARD HEEFT KAN HET NU GOED BESTEDEN IN

KOSTBARE EN UITSTEKENDE PLAATSEN.

PUBLIEK TE WORDEN VERKOCHT.

In den Boedel van wylen ANNA MARIA GILDENHUYS, geboren LE ROEX, en nagelaten Echtgenoot, den Heer BAREND PETRUS GILDENHUYS, Senior, van Botrivier.

OP DONDERDAG,

DEN 14DEN OCTOBER, 1869,

Ter Plaatse "Botrivier,"

ZAL de Ondergeteekende, daartoe gelast, publiek doen verkoopen, alle de VASTE en LOSSE GOEDEREN tot bovengemelden Boedel behoorende, bestaande in

Plaatsen:

I. De welbekende en vruchtbare Plaats, met een gerieflyk WOONHUIS en Buitengebouwen, genaamd "BOTRIVIER," gelegen in de Afdeeling van Caledon, Veldkornetschap van Botrivier, omtrent 1½ uur van het Botrivier Strand, groot 1000 Morgen, volop voorzien van WATER, behalve het Water van de Rivier door de Plaats loopende. Deze Plaats is zeer zeker beter geschikt voor groote Wyngaarden, Tuinen, Zaailanden, en allerlei soorten van Vee boven de andere Plaatsen in dit District. Een Watermolen, thans nog op de Plaats, is vroeger met groote Winsten gedreven, en kan nu weder worden voortgezet, daar de Eigenaar voor eenige jaren door onderdom had opgegeven daarmede te werken.

II. De kostbare en tevens alombekende Plaats "HOOPJES RIVIER," gelegen, als boven, zynde slechts een half uur van het Botrivier Strand, groot 1,640 Morgen, geschikt voor dezelfde einden als bovengemelde Plaats (Botrivier), goed voorzien van Water. Deze twee Plaatsen liggen aan elkander vast, en zyn omringd van een groot aantal Morgen Gouvernements Grond, en bieden eene zeer goede gelegenheid voor allen die hun geld nuttig wenschen te besteden, zelfs ook voor degenen die met eene Stoetery van Paarden wenschen aan te gaan.

III. ZEKER HALF AANDEEL in de VEE en ZAAIPLAATS, genaamd "UITVLUGT," nu ook genaamd "Donkerhoek," gelegen een half uur van het Dorp Caledon, groot in zyn geheel 945 Morgen.

IV. EEN STUK GROND, gelegen als boven, annex "Donkerhoek," groot 475 Morgen, byzonder geschikt voor Schapen, en Zaailanden, en voorzien van eene standhoudende Fontein.

V. EEN ONBEBOUWD ERF gelegen in het Dorp Caledon.

LOSSE GOEDEREN:

600 Schapen en Bokken	2 Kapwagens
14 Extra Vette Ossen	2 Kapkarren op Veren
12 Ry- en Trek- Paarden	1 Open Kar do.
10 Extra Vette Kooyen	1 Brandewyns Ketel
100 Do. do. Bokken	1 Smids Winkel
1 Party Vaten en Pypen	1 Party Balies
3 Visch-Netten	1 Do, Ploegen,

Het gewone HUISRAAD, als Tafels, Stoelen, Kasten, Ledekanten, enz., enz., Glas en Aardewerk en Keukengereedschap, en nog verscheidene Artikelen die op den dag der Verkooping zullen worden voorgebragt.

Bonus, Ververschingen, en een goed Glas Wyn zullen verschaft worden.

P. H. DE VILLIERS, q.q.
B. P. GILDENHUYS, Sr.,
A. H. GILDENHUYS,
G. P. GILDENHUYS,
J. J. GILDENHUYS,
B. P. GILDENHUYS, Jr.,
} Executeuren.

Caledon, 27 Augustus, 1869.

C. J. N. DEMPERS, Afslager.

☞ *LET WEL! alle de Plaatsen worden op een dag aan de woning van den Heer GILDENHUYS, aan Botrivier, verkocht.*

Berigt aan Diamantvinders.

DE hoogste Prys voor RUWE DIAMANTEN wordt gegeven door

S. LASKER,

Horologemaker en Juwelier in de Adderleystraat,

NO. 12,

HOEK VAN DE HOUTSTRAAT, WAAR DE GROOTE KLOK IN DEN GEVEL STAAT

Tegenover de Koopmansbeurs te Kaapstad.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE Ondergeteekende besloten hebbende zich van zyn **VAST EN LOSGOED,** gelegen aan *Riebeeks Kasteel,* te ontdoen, zal op

Dingsdag en Woensdag,

Den 21sten en 22sten September,

ZONDER DE MINSTE RESERVE,

EN MET LIBERALE BONUS,

LATEN VERKOOPEN,

ZYNE aangenamen en Vruchtbare Plaats genaamd "**KLOVENBURG,**" gelegen aan **Botmanskloof, Riebeekskasteel.**

Sedert de Ondergeteekende Eigenaar van gemelde Plaats geworden is, heeft hy vele verbeteringen aan de Gebouwen, zoowel als aan de Plantaties gemaakt; een fraaije nieuwe Wynkelder, nieuwe Buitengebouwen, prachtige Schuren, enz. enz., gebouwd; en genoegzaam een geheele nieuwe Wyngaard aangelegd, waaruit in het laatste jaar Zestig Leggers Wyn zyn geperst geworden, en waarvan de Opbrengst jaarlyks grootelyks zal toenemen, Men zou zelfs op geschikten grond nog meer kunnen aanplanten, en de Opbrengst daardoor tot 300 Leggers vermeerderen.

Het is algemeen bekend, dat Riebeekskasteels Wyn als de *beste* in de Kolonie wordt beschouwd. 1400 Mudden Graan was de opbrengst van den laatsten oogst, niettegenstaande de groote droogte van het afgeloopen jaar.

De Weide is uitmuntend, goed voor alle soorten Kleinvee, en de *Angora Bok* in het byzonder.

Geene kosten zyn gespaard geworden om gemelde Plaats in die order te brengen waarin dezelve zich thans bevindt, zoodat de Kooper slechts te oogsten zal hebben van den arbeid van den tegenwoordigen Eigenaar.

De nabyheid aan de WELLINGTONSCHE SPOORWEG STATIE, voor het tegenwoordige, en KOOPMANSRIVIER als toekomende Statie, zoodra de Weg verlengd wordt, zal niet weinig tot de waarde toedoen. In byvoeging tot alle voorregten kan gezegd worden, dat gemelde Plaats een der aangenaamste Woningen uitmaakt, met een prachtig Gezigt op de daarovergelegene Bergen en daartusschen gelegen Plaatsen.

Voorts, zullen mede worden verkocht,

LOSSE GOEDEREN,—bestaande in Keldergereedschap, als Stukvaten van 2 s Leggers en Ryders, Negen Gestkuipen (Kajatenhout), Leggers, Pypen, Ankers, Trap- en Onderbalies, Trechters, Emmers, Kranen en Pomp, een Brandewynketel, enz., enz., alles van de beste kwaliteit.

Twee Paardenwagens, met Bokken, (waarvan een geheel nieuw), Twee Karren, Vier Span Ploegtuigen, Vier Paar Achtertuigen, Zadels, Toomen, Graven, Pikken, Bylen, Manden, Lange en Korte Ladders, groote en kleine Zagen.

Een Dorsch Machine, door Ransom & Sims,
Een Wan do, door Grant. } *Genoegzaam nieuw.*

EEN KOORN HARP, Bushels en Schepels,
VIER dubbele en DRIE enkele Voor Ploegen (Howards,)
DRIE groote omslag Ploegen, EEN groote Braakland Eg, DRIE Howards Eggen, alle soorten Ploeggereedschp, enz., enz., alles in de beste orde.
NEGENTIG platen gegalvaniseerd Yzer, een groote hoeveelheid oude en nieuwe Leeden Pypen, Eiken & Populier Planken, Blaasbalg, Aanbeeld en verder, Smidsgereedschap, enz., enz.

Levende Have,

23 RY EN TREK PAARDEN
8 EZELS
400 BOKKEN, 600 MERINO SCHAPEN, 60 VARKENS, enz., enz., en hetgeen verder ter verkoop zal worden aangeboden.

☞ **De Verkooping zal precies ten 10 ure beginnen**

J. E. DE VILLIERS LOUW.

J. G. STEYTLER, G.z., Vendu-Afslager.

ENGELSCHE

'Dray' of Karhengsten.

DE Ondergeteekende heeft te Koop twee zeer fraaije KARHENGSTEN van bovengenoemd Ras, geteeld door "CHAMPION," van den Heer CUBITT. Beiden zyn donkerbruin, nagenoeg 16 handen hoog, en zeer stevig gebouwd.

Deze soort is veel benoodigd in de Kolonie voor trekwerk, en Paardenfokkers behoorn deze gelegenheid niet te laten voorbygaan.

CHARLES BARRY.

AAN BOUWLIEDEN.

Wederopbouw van de Gebouwen van den Heer BLANCKENBERG, aan Bommels Hok, Koeberg.

PARTYEN, die genegen zyn om te tenderen voor den wederopbouw van de afgebrande Boerenwoning, gelegen als boven, binnen 12 mylen van de Kaapstad en langs den Grooten Weg naar Koeberg, kunnen de Plannen en Specificaties inzien op het Kantoor van den heer STONESTREET, Bouwmeester, en van hem alle verder narigt bekomen.

Verzegelde Tenders moeten aan den Ondergeteekende worden ingezonden voor of op VRYDAG den 17den dezer, op den middag. De laagste of eenig Tender zal niet noodwendig worden aangenomen.

S. J. DE KOCK, Secretaris,
Protecteur Assurantie Maatschappy.

INGEVOERDE

Angora Rammen.

AAN SCHAPEN FOKKERS wordt bekend gemaakt, dat de Heer CHARLES BARRY in den loop der volgende maand, 20 zeer uitgezochte ANGORA RAMMEN verwacht van Klein Azie. Er is een nieuw Agentschap gebezigd om Dieren te bekomen, uitmuntende boven eenigerlei andere, die to nog toe hier ingevoerd zyn, en zy zullen worden aangeboden tegen allerzins redelyke Pryzen. De Heer BARRY zal in den loop van het aanstaande saizoen ook in staat zyn om KOLONIAAL GETEELDE RAMMEN te leveren, uit goede Kudden.

Kaapstad, 8 Sept., 1869.

Onderlinge Maatschappy van Levensverzekering van de Kaap de Goede Hoop (Mutual.)

Kennisgeving aan Leden.

IN den Raad van Directeuren eene vakature ontstaan zynde, door het overlyden van den heer EDWARD HULL, zoo zullen by den Secretaris Nominatien voor het aanvullen dier vakature worden ingewacht, tot op den 14den September aanst.

J. C. GIE, Jr., Sec.

25 Augustus, 1869.

Miranda - Harper GEZELSCHAP.

SCHITTEREND SUCCES

VERDI'S PRACHTIGE TRAGISCHE OPERA

IL TROVATORE,

OF

De Wraak des Zigeuners!

TE WORDEN HERHAALD

OP MORGEN, DINGSDAG AVOND,

DEN 14DEN SEPTEMBER, 1869.

Accompagniste—Mrs. MORRIS.
Tooneelmeester—De heer DAVID MIRANDA.

Men voorzie zich zoo spoedig mogelyk van

Plaatsen by de Heeren DARTER.

SPECIALE TREIN EN TRAM.

ONDERLINGE

Levens Verzekering Maatschappy.

BERIGT AAN VOORGENOMEN VERASSUREERDERS.

DE Aandacht dergenen die begeerig zyn hun Leven te verassureeren word gevestigd op de Negende Sectie van de Acte van Overeenkomst, t.w., dat Houders van Polissen verleend op of voor den 1sten November, aanst., geregtigd zullen zyn te deelen in de Winsten gemaakt in het geheele jaar, eindigende den 31sten Mei, 1870.

Vormen van Voorstellen, Prospectussen enz., zyn te verkrygen aan het Hoofd Departement of by eenig agent in de Kolonie.

Op last van Directeuren,

J. C. GIE, Secretaris.

Kaapstad, 1st Sept 1869.

"DE PROTECTEUR"

BRAND

ASSURANTIE MAATSCHAPPY.

Jaarlyksche Algemeene Byeenkomst van Deelhebbers.

INGEVOLGE de 25ste Sectie van de Acte van Overeenkomst, wordt by deze kennis gegeven, dat de Jaarlyksche Algemeene Byeenkomst ten Kantore der Maatschappy, op

WOENSDAG, 6 OCT., 1869,

TEN 11 URE A.M. PRECIES,

Zal worden gehouden, ten einde van Direkteuren een Staat van en Rapport over de aangelegenheden der Maatschappy voor het jaar, eindigende den 31sten Augustus, 1869, te ontvangen, het Dividend te verklaren en drie Direkteuren, in plaats der aftredende, en twee Auditeuren te kiezen.

De aftredende Direkteuren zyn de Wel-Edele Heeren W. C. KUYS, A. H. HOFMEYR en J. C. WESSELS, doch die volgens de 21ste Sektie der Akte van Overeenkomst weder verkiesbaar zyn.

De aftredende Auditeuren zyn de Wel-Edele Heeren J. J. STEYTLER en S. V. HOFMEYR, die weder verkiesbaar zyn.

Op last van Direkteuren,

S. J. DE KOCK, Sec.

Kaapstad, 1 Sept., 1869.

BAZAAR.

TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN.

DE Jaarlyksche Bazaar, ten behoeve van dit Instituut zal gehouden worden op den 22 SEPTEMBER, 1869, zynde de dag der prys-uitdeeling.

Levende Have, Vruchten, Groenten, enz., enz., zullen by die gelegenheid in den namiddag, per publieke veiling worden verkocht.

Vrienden, die iets willen bydragen, worden verzocht, hunne geschenken kort vóór den bepaalden dag te zenden aan

WEerw. A. Faure	WEd. Heeren
" Dr. S. P. Heyns	J. G. Stegmann
WEd. Heeren	A. H. Hofmeyr
J. Abercrombie	J. P. Faure
G. C. Gie	S. J. de Kock
J. A. Roos	H. H. Marais
P. Marais	R. Drossel
W. A. J. de Smidt	L. Cubitt.

☞ Het geringste zal in dank worden aangenomen. Eenig Artikel, van welken aard ook, zal welkom zyn, hetzy Levende Have of Goederen, Vruchten, Groenten, Bloemen, enz.

BAZAAR,

Ten behoeve der Zendingszaak van de Nederduitsch Gereformeerde Kerk.

WORDT by deze kennis gegeven, dat eene Bazaar zal gehouden worden in OCTOBER e.k., ter ondersteuning van de Zending Fondsen der Nederduitsch Gereformeerde Kerk. Eenige bydragen in geld of anderzins voor bovengemelde Bazaar zullen met dank ontvangen worden door Mejufvr. de Weduwe BESSELS, hoek van de Kerk- en Langestraten.

Kaapstad, 24 Aug., 1869.

Westelyke Provincie Bank.

PAARL

Nominaal Kapitaal,	... ...	£50,000
Opbetaald Kapitaal,	... ...	30,000
Reserve Fonds,	... ...	10,000

Directeuren.

Wel-Ed. Hr. J. R ZEEDERBERG, M.D. Voorzitter
— J. J. PROCTOR,
— J. SMUTS, M.D.
— C. C. A. DE VILLIERS,
— ABR. BOS. DE VILLIERS,
— J. D. BOSMAN,
— A. J. LOUW.

DE Bank geeft Renten op vaste Deposita, als volgt,

3 Maanden en daarboven,	...	3 perc'nt.
6 "	...	3½ —
12 "	...	4 —

Directeuren vaceren Dingsdags en Vrydags, 's morgens 10 ure, om over Applicaties voor Disconto te beslisren.

B. F. DU PLESSIS Kassier.

In de Insolventen Boedel van ANDRIES BERNARDUS DU TOIT, in de Afdeeling van Caledon.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN

Kostbaar Vastgoed,

TE WORDEN GEHOUDEN

OP DINGSDAG,

DEN 5 OCTOBER, 1869.

Te "*BOTRIVIER*," (des Insolvents Woonplaats).

DE Ondergeteegende, in zyne betrekking als Eenig Curator, zal publiek doen verkoopen het VASTGOED, behoorende aan bovengemelden Boedel, namelyk:

Des Insolvents ½ Aandeel in eene eeuwigdurende Erfpachtplaats, met de daaropstaande Gebouwen, gelegen in de Afdeeling Caledon, Veldkornetschap van Rivier Zonder End, genaamd "Botrivier," groot in zyn geheel omtrent 1522 Morgen.

Deze Plaats is overvloedig voorzien van WATER, wel geschikt voor Wynstokken, en is eene uitmuntende KOREN- en VEE-PLAATS.

P. H. DE VILLIERS,
Eenig Curator.

Caledon, 27 Augustus, 1869.

Kantoor van den Baljuw.
10 Sept., 1869.

IN Executie van Gewysden van het Hoog Geregtshof, in de hierondergemelde Zaak, zal de volgende verkooping plaats hebben, namelyk:—

AFDEELING SWELLENDAM.

S. C. HERTOG versus Boedel van HENDRIK KUUN, Sen.

Op Maandag, 4den October, 1869, 's morgens 10 ure, aan Leeuwrivier, van 300 Schapen, 4 Merries, 3 Ruinen, 1 Kar, 1 Ploeg, 1 Egge, Leggers, Halfamen, Huisraad, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw.

IN Executie van Gewysde van het Oostelyke Distrikts Hof, zal de volgende Verkooping plaats hebben, namelyk:

AFDEELING CRADOCK.

J. WOODLAND vs. ROBERT DALEY en JOHN BAKER.

Op Zaturdag, 18 September, 1869, 's voormiddags 10 ure, te Cradock, van 1 Bokwagen, met 5 Jukken en Trektouw, 3 Ossen, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw.

TE KOOP

Beste Kaapsch fyn en grof Meel,
TEGEN VERMINDERDE PRYZEN.

J. BRINK, S.zn,
Breestraat, No. 50.

SIMONDIUM.

AAN Ouders en belangstellenden wordt met dezen kennis gegeven, dat het jaarlyksch publieke Examen der Leerlingen aan bovengemelde Inrigting plaats hebben zal op DONDERDAG, den 25sten September, aanstaande.

D. J. DE KOCK, Sec.

Groot Drakenstein, 8 Sept., 1869.

ONDERWYS.

DE Ondergeteekende, het Onderwys in de Kaapstad opgegeven hebbende, wenscht eene Betrekking te krygen als PRIVATE ONDERWYZER op eene Schapenplaats, liefst in de Afdeelingen van Malmesbury, Worcester of Caledon.

De beste referten kunnen vertoond worden. Men vervoege zich, per brief, aan

E. F. COLLARD,
Aan de zorg van den Heer J. H. COLLARD, Sr., Kingston Villa, Tuinen, Kaapstad.

DE PAARLSCHE

Executeurs Kamer.

Kapitaal £40,000 Sterling.

In 200 Aandeelen van £200 Elk.

TER Administratie van Eigendommen en Boedels waartoe dezelve mogt aangesteld worden als Executeuren, Administrateuren, Agenten, Curatoren en Voogden van Minderjarigen zoo wel als Trustees en Insolvente Boedels, enz. enz.

Directeuren.

Wel-Ed. Heer J. R. ZEEDERBERG M.D Voorzitter.
— I. A. T. ROOS
— J. D. BEYERS, Hz.
— A. J. LOUW,
— B. P. DU PLESSIS
— J. F. MARAIS,
— S. W. THERON,

AUDITEUREN:

De Wel-Ed. Heeren H. J. HUGO, en T. ROOS, Tz.

Directeuren vaceren elken Woensdag aan het Kantoor der Kamer Westelyke Provincie Bank Gebouwen.

I. HORAK DE VILLIERS, Sec.

L. PAPENFUSS.

Prokureur, en Gezworen Translateur, Waardeerder, en Algemeene Agent.

ORANJE VRYSTAAT.
1854.

Naby de Publieke Kantoren.

MAANSVERANDERINGEN.

Sept. 20 Volle Maan, 9u. 55m. namiddags
28 Laatste Kwartier, 10u. 24m. namiddags
Oct. 5 Nieuwe Maan, 3u. 33m. namiddags.
12 Eerste Kwartier, 11u. 16m. voormiddags

ZONS-OPGANG.

Sept. 13, 6u. 3m.—14, 6u. 2m.—15, 6u. 0m.—16, 5u. 59m.

ZONS-ONDERGANG.

Sept. 13, 5u. 49m.—14, 5u. 49m.—15, 5u. 50m.—16, 5u. 51m.

HOOGWATER.

's Morgens.—Sept. 13, 8u. 33m.—14, 10u. 4m.—15, 11u. 21m.—16, 0u. 0m.

's Namiddags.—Sept. 13, 9u. 19m.—14, 10u. 48m.—15, 11u. 54m.—16, 0u. 19m.

LAAGWATER.

's Morgens.—Sept. 13, 2u. 10m.—14, 3u. 42m.—15, 5u. 5m.—16, 6u. 7m.

's Namiddags.—Sept. 13, 2u. 56m.—14, 4u. 26m.—15, 5u. 38m.—16, 6u. 31m.

DE
Zuid-Afrikaan

Kaapstad, den 13 September, 1869

ONZE politieke beeldstormers zyn hard aan het werk geweest. Zy zyn in hunne vernielingen volstrekt niet zachtzinnig te werk gegaan. Met krachtigen arm en groote onbesuisdheid hebben zy op het beeld der Constitutie gehamerd, terwyl zy, voorzeker met grooten yver, armen, voeten en andere deelen van het gehate voorwerp, zonder onderscheid, hebben afgebroken. Wanneer zy nog eenige krachtige slagen hadden toegebragt, dan zouden zy ons niets dan een verminkt brokstuk hebben overgelaten, waarvoor zy dan *hun* lieveling, Verantwoordelyk Bestuur, in de plaats zouden willen stellen. In hunne geestdrift, geprikkeld door dryfveren, welke wy thans niet willen nagaan, hebben zy de voorzigtigheid uit het oog verloren. Aangevoerd door den heer Molteno, voor wien velen in het Huis een heiligen eerbied koesteren, nemen zy met alle magt maatregelen, die op het eerste gezigt op zichzelven tamelyk goed schynen, maar die, by kalme overweging, even zoo schadelyk zullen blyken te zyn voor de welvaart der kolonie, indien zy door het Hoogerhuis worden goedgekeurd, als zy slecht bedacht, en in eenige opzigten, onconstitutioneel en tevens van zulk een aard zyn, als waarvan tot nog toe geen enkel Britsch Parlement heeft gehoord. Zy schynen zich niet bewust te zyn, dat er zelfs aan hunne magt door de Constitutie paal en perk wordt gesteld, dat alles wat zy doen, hoewel het door den Wetgevenden Raad moge bekrachtigd worden, door de Regering kan worden verworpen of aan het Ryksbewind ter overweging kan worden voorgelegd, en door hetzelve kan worden vernietigd. De kleine meerderheid in de Wetgevende Vergadering, die zich in het stof nederboog voor het edele lid voor Beaufort West, wiens yver en bekwaamheid boven alle bedenking verheven is, en wiens oogmerken onmiskenbaar zyn, de kleine meerderheid, zeggen wy, die zyne bevelen gehoorzaamde, heeft getoond, dat zy aan het onderwerp niet de behoorlyke aandacht heeft gewyd, en zich niet op de hoogte heeft gesteld van de Bezuinigingskwestie in haren geheelen omvang, hetgeen zy als Wetgevers hadden behooren te doen, toen zy de toelage van £10,000 aan de troepen introkken, welke £350,000 per jaar alhier verteren. Het land zal dit besluit niet goedkeuren, daarvan zyn wy overtuigd, en, indien de naby de hoofdstad gelegene afdeelingen, zoo als de Paarl, Stellenbosch, Malmesbury, Piketberg, Worcester, Caledon, Swellendam, en zelfs zoodanige als Clanwilliam, Fraserburg, en de veedistrikten in het algemeen, in hun tegenwoordigen armoedigen toestand, niet wenschen nog armer te worden, dan zy zyn, door het verlies van het geld, dat op die plaatsen wordt uitgegeven voor fourage, koren, meel, schapen, runderen, gestryke dranken, en andere artikelen, welke de militairen thans verbruiken, en waarvoor zy in klinkende munt betalen; en indien de Kaapstad en Simonsstad niet wenschen, het geld te verliezen, dat aldaar in omloop wordt gebragt ten gevolge van het verblyf der troepen aldaar, waardoor aan den handel zulk een spoorslag wordt gegeven, dan zal het des te beter voor de kolonie over het algemeen zyn, hoe eerder al die afdeelingen het voorbeeld van eenige der afgelegen grensplaatsen en van Port Elizabeth volgen, en door publieke demonstraties en petities aan den Gouverneur en de Wetgeving te kennen geven, dat het land het schadelyke besluit *niet* goedkeurt. Niemand weet beter, dan de heer Molteno, dat het land deze £10,000 wel kan betalen. Indien wy, om het zoo laag mogelyk te stellen, rekenen, dat de militairen jaarlyks de som, die wy boven genoemd hebben, verteren, dan zoude dezelve, tegen een interest van 5 percent, in een rond getal, ongeveer £20,000 opleveren. Maar maken wy niet meer dan vyf per cent van deze £350 000? Zullen wy dan op moedwillige, wy zouden haast zeggen, op misdadige wyze, ons brood wegwerpen? Indien wy de toelage aanhouden, dan zullen wy nog een profyt maken van, ten minste, even zoo veel, zeg £10,000. Als wy thans de toelagen intrekken, dan zullen wy voor £10,000 de kans verliezen om er £20,000 te winnen. Thans geven wy £10,000, uit hetgeen de militairen *zelven* ons betalen, en wy houden £10,000 over voor onszelven, en daarenboven circuleren over de geheele kolonie nog de £350,000. Zullen de kiesafdeelingen dan zoo dwaas zyn, om stil te zitten, en ons van dien wezenlyken zegen te zien berooven? Indien toch de toelage wordt weggenomen, zullen de troepen, voorzeker byna onmiddelyk worden teruggetrokken. Even als een uitstekend Staatsman, Sir Robert Peel, eens het Engelsche volk aanried, toen het verlangde, dat eene drukkende inverbelasting zoude worden afgeschaft, om steeds te agiteren, en niet stil te zitten, zoo zeggen wy nu tot onze medekolonisten:—gaat terstond met alle kracht aan het werk, rust niet, zendt memories by honderden in, om de noodlottige uitwerking te voorkomen, die het besluit, dat door 's heeren Molteno's volgelingen is genomen, zoude hebben, die misschien zelven niet duidelyk hebben ingezien, welk een onheil daardoor voor de kolonie zou worden gewrocht. Nog eens zeggen wy:—Op, aan het werk, agiteert en toeft niet, tracht de troepen te behouden, zoo lang als gy kunt, opdat gy zooveel mogelyk van hunne tegenwoordigheid party zult kunnen trekken en de kolonie zoo lang mogelyk door het geld, dat zy alhier uitgeven, zal worden bevoordeeld!

AANSTELLINGEN.—De Heer Adolf Arnholz, tot vrederegter voor het distrikt Tulbagh, de Heer Jacob Laubscher tot veldkornet voor de wyk St. Helenabaai, afdeeling Malmesbury, in de plaats van den Heer J. Loubscher, die bedankt heeft.—De heer Gert Engelbrecht tot veldkornet van de wyk Steinkopf, in de afdeeling Namaqualand, in de plaats van den Heer J. Engelbrecht. De Heer Emil Hoffa, tot pakhuishouder van het privaat buskruidmagazyn te Burghersdorp behoorende aan de Heeren Goldmann Gebroeders & Co.

NIEUWE INSOLVENTIES.—J. G. Naudé en F. P. Naudé, karreweyers in de afdeeling Graaff-Reinet; schulden, £401 3s.; te kort, £316 13s.—D Kerr, van Swellendam; schulden, £1,086 10s. 10d.; te kort, £879 12s. 10d. J S le Riche, boer te Noordhoek, distrikt Simonsstad; schulden, £197 7s. 10d. te kort, £12 3s. Sampie George, *alias* Jorst, karreweyer te Beaufort West; schulden, £640 7s. 1d.; te kort, £151 4s. 1d.

BYEENKOMSTEN.—Op 's meesters kantoor, boedels van Michael Conners, derde, 13 October; Reinhardt Beyer, speciale, 22 September.—Op het magistraats kantoor, Simonsstad, boedel van Johannes Stephanus le Riche, eerste en tweede, 21 en 28 September.—Op dito, Swellendam, boedel van David Kerr, eerste en tweede, 21 en 28 September.—Op dito, Oudtshoorn, boedel van Pieter Adrianus Schaap, eerste en tweede, 20 en 27 September.—Op dito, George, boedel van George Allman, eerste en tweede, 24 September en 1 October.—Op dito, Beaufort West, boedel van Sampie George *alias* Jorst, eerste en tweede, 25 September en 2 October.—Op dito, Stockenstrom, boedel van James David Lamont, eerste en tweede, 27 September en 4 October.—Op dito, Graaff Reinet, boedels van Pieter Gideon du Toit, derde, 5 October; Johannes Gerhardus Naude en François Philippus Naude, eerste en laatste, 28 September.

INTESTATO BOEDELS.—Byeenkomsten van de naaste bloedverwanten en crediteuren zullen gehouden worden in de boedels van Peter Main, op het magistraats kantoor, Cradock, 26 October.—Frederich Kiehne, op dito, Queenstown, 22 October.

IN DE VOLGENDE INSOLVENTE BOEDELS werd Woensdag vergadering gehouden:—Weduwe Johanna Whitaker, eerste, waarop vorderingen werden bewezen ten bedrage van £204 4s 2d. Cornelis S. Eckard, derde, waarop werd besloten, na lezing van het rapport des curators, dat het vastgoed per publieke veiling worde verkocht, en dat het aan het goedvinden des curators worde overgelaten, om bonus uit te loven en een afslager by de verkooping te gebruiken, alsook, om den insolvent zulke artikelen van huisraad toe te staan, welke hy noodig moge achten.

DE OPBRENGST aan Inkomende regten in de maand Augustus wordt opgegeven als volgt:—

	£	s.	d.
Kaapstad	9276	7	4
Simonsstad	48	10	5
Port Beaufort			
Mosselbaai	102	13	3
Port Elizabeth	12871	19	11
Port Alfred	594	5	9
Oost Londen	277	1	3
	£23 170	17	11

DS. D. P. FAURE zal op heden, Maandag, avond te Stellenbosch, in plaats van de gewone godsdienstoefening, eene voorlezing houden over Theodore Parker.

HET VASTGOED Vrijdag in den Boedel van mejufvr. de weduwe H. E. Vermaak verkocht door den afslager, den heer J. J. Hofmeijr, bragt £900 op.

VASTGOED TE SIMONSSTAD.—De heeren Jones & Co. verkochten Maandag ll. aldaar het vastgoed, behoorende tot den boedel van W. T. Carpenter. Het eigendom bragt gezamenlyk £1,131 op.

ANGORA RAMMEN.—Men zal uit eene advertentie, elders geplaatst, zien, dat de Heer Chas. Barry in den loop der volgende maand weder eene overzending van Angora Rammen uit Klein Azie verwacht, die alle andere tot hiertoe ingevoerd zullen overtreffen. De Heer Barry zal in den loop van het aanstaande saizoen ook in staat zyn om koloniaal geteelde Rammen te leveren, uit goede kudden.

MUILEZELS.—De Montevideosche muilezels, die door de Noord Duitsche bark "E. von Beaulieu" naar de Kaap werden gebragt, werden Dingsdag ll. aan de Klapmuts Statie verkocht door den heer J. J. Hofmeyr. De verkooping werd bygewoond door een groot aantal boeren en er werd ferm geboden. Acht werden verkocht voor £13; een kreupele voor £8 10s.; acht voor £10; acht voor £12; vier voor £11 10s.; zes en twintig voor £9 1s. 6d.

HAVENCOMMISSIE.—De gewone wekelyksche vergadering dezer Commissie werd op ll. Dingsdag gehouden, doch niets van belang werd verrigt.

KAMER VAN KOOPHANDEL.—Op de gewone maandelyksche vergadering dezer Kamer werd het volgende geval gerapporteerd. Voor eenige jaren kocht de heer Henry Glynn van de heeren Twentyman & Co. ééne kist geweren met enkelen loop, die uit Amerika waren geïmporteerd, en in entrepôt werden gehouden in de pakhuizen van den heer Dickson & Co. Volgens de Douanewet is de invoer van vreemde geweren en ammunitie verbonden. Verledene week vroeg de heer Glynn den Sub-ontvanger van Invoerregten om verlof, om de kist geweren per stoomboot *Namaqua* naar Mozambique te verschepen; doch dit werd hem geweigerd. De heer Glynn vervoegd, zich by Z. E. den Gouverneur, maar deze wilde hem de kist alleen laten verschepen, onder voorwaarde, dat hy £1 betaalde voor elken loop. De Kamer was van oordeel, dat, daar men de geweren had laten aan wal brengen in stryd met de voorschriften der Douanewet, de heer Glynn verlof had behooren te krygen, om ze, terwyl ze nog in entrepôt waren, weder af te schepen. Den Secretaris werd gelast, om alle mogelyke inlichting op te doen omtrent de zaak, voor de volgende byeenkomst.

STEDELYKE RAAD.—De gewone wekelyksche vergadering van dezen Raad werd Woensdag gehouden. Na eene lange discussie werd er uitgemaakt, dat de verkiezing van de Comité's op de vorige vergadering niet wettig was geweest, daar dezelve niet by ballotage had plaats gehad. Eene resolutie tot het houden eener nieuwe verkiezing werd aangenomen, en de volgende was de uitslag:—*Publieke werken.* De heeren Prince, Ball, Mulqueeny, Leibbrandt, Van de Ven, en Arderne. De laatste bedankte. *Waterwerken.* De heeren Louw, Bam, Brown, Renuie, Leibbrandt, en Arderne. *Algemeene dienst.* De heeren Bainbridge, Möller, Martin, Brown, Kotzé en Maynard. Het verslag van den Tresorier toonde eene balans van £467 4s. 3d., ten gunste van den Raad.—De Secretaris rapporteerde 17 geboorten en 18 sterfgevallen.—De dag van vergadering werd bepaald op Woensdag, als te voren. Overigens werd er niets van belang verrigt.

DE OPERA.—Het gezelschap Miranda Harper zal morgen, Dingsdag, avond, voor de tweede maal ten tooneele voeren Verdi's prachtige opera *Il Trovatore*. Wy vernemen, dat er reeds een groot aantal kaartjes van de hand is gezet, en wy raden alen muziekvrienden aan, om zich zoo spoedig mogelyk van zitplaatsen te voorzien.

HET HOLLANDSCH TOONEEL.—Wy herinneren onze lezers aan de voorstelling, die door het gezelschap "Door Yver bloeit de Kunst" heden avond in de fraaije "Mutual Hall" zal worden gegeven. Een vol huis wordt verwacht.

DE TERUGTREKKING DER TROEPEN.—Donderdag morgen werd eene talryk geteekende petitie aan den Mayor der Kaapstad aangeboden, waarin hem werd verzocht, om eene vergadering te beleggen "om te overwegen, welke stappen behooren te worden genomen, om te trachten, den nadeeligen invloed tegen te werken, die zal worden uitgeoefend door de intrekking van de toelage van £10,000, welke tot dusverre werd verstrekt aan de Rykstroepen in deze kolonie, waartoe het Comité der Wetgevende Vergadering op zoo onedelmoedige wyze heeft besloten." Eene speciale vergadering van den Stedelyken Raad zal heden worden gehouden, om den brief in overweging te nemen, en den dag der byeenkomst te bepalen.

DE NAMAQUALANDSCHE MOORDENAARS.—Weder is aan een dezer kerels een ongeval overkomen. Toen nl. Stoffel Roman Vrydag, onder opzigt van een sergeant der Policie, van het Somerset Hospitaal naar den tronk gebragt werd, struikelde hy, toevallig of anderzins, en brak zyn been, dat pas genezen was. Daardoor zal hy natuurlyk nog eenigen tyd in het zonder twyfel voor hem zeer aangename kwartier kunnen blyven.

DIEFSTAL.—Ll. Woensdag avond werd een diefstal gepleegd aan de woning van den heer T. B. Bailey aan den Wynberg. Een zilveren horologie, een gouden ketting, en een groot aantal andere artikelen, het eigendom van Henry Jones, een stalknecht, in dienst by den heer Bailey, werden gestolen. Eene belooning van £5 is uitgeloofd voor de inhechtenisname der dieven.

DE "LOAFERS."—De Ed. Heer Hall las op ll. Woensdag, toen hy in den Raad voorstelde, dat den Gouverneur zoude worden verzocht, eene landloopers-wet in te dienen, een brief voor, dien hy had outvangen van den heer Woodifield met betrekking tot de arbeiders, die onlangs van de Kaapstad naar Namaqualand waren gekomen, om aldaar aan de kopermynen te werken. Zy hadden zich namelyk zeer ondankbaar jegens de maatschappy gedragen. De meesten waren, na van kleeding en provisies voorzien te zyn geworden, en nadat hunne passage naar Hondeklip baai was betaald, weder weggeloopen naar de Kaapstad. Hy (de heer Woodifield) had verscheidene van hen sedert zyne aankomst in de Kaapstad zien bedelen. Hy geloofde, dat, indien er geen wet werd gemaakt voor landloopers, het niet zou baten, om hun werk te verschaffen.

DE PAPIERENGELDWET.—Drie poppen, voorstellende de heeren Godlonton, Kennelly, en Wood, die tegen deze wet stemden, werden op Dingsdag voor acht dagen te Burgersdorp verbrand. Er waren ruim drie honderd lieden by tegenwoordig.

DE ZENDINGBOOM werd Donderdag druk bezocht door honderden van kinderen, die met gretige oogen den keurig geplanten en ryk behangen boom bekeken en zich te goed deden aan de versnaperingen, die er niet ontbraken. De opkomst van belangstellende ouders, vooral moeders, was groot, en de opbrengst bedraagt £30 tot styving van het fonds ter ondersteuning van den Eerw. heer Steph. Hofmeyr, den Zendeling in de Zoutpansbergen, die zich verwonderen zal over de bydrage van zyne jonge vrienden en vriendinnen. De echtgenoote van Ds. G. W. Stegmann Jr., met behulp van twee jonge zusters der gemeente (Hofmeyr en de Kock), heeft de toebereidselen voor den boom en de bystaande tafels gereed gemaakt in een werkgezelschap van omtrent vyf en twintig jonge meisjes, voor nagenoeg een jaar geleden opgerigt. Men verwacht dat de kleinen, die deelnamen aan het werk en hunne bydragen gaven voor de bazaar, meer en meer belang zullen stellen in de Zendingszaak, de zaak van hunnen Heer en Heiland. 's Avonds te zeven uur kwamen de kinderen weder op, volgens uitnoodiging, en werden eerst in het kort toegesproken door Ds. A. Murray, die hen opmerkzaam maakte op het eigenlyke doel van den Zendingboom en van de Bazaar, om hen tot vrienden van de Zending te maken. Vervolgens rigtte Ds. Stegmann het woord tot de kleinen over den treurigen toestand der heidenen, die nog afgoden aanbidden en zich alles lieten wysmaken. Hy boeide de aandacht zyner jonge hoorders met de vertooning van eenige afgodsbeelden en eene luimige beschryving van de bespottelyke en wreede gebruiken, waarmede die aanbidding soms gepaard ging, en eindigde met den kinderen te verzoeken om ook te bidden om de bekeering der heidenen en vooral van de Kaffers, onder welke hun eigen Zendeling, de Eerw. Steph. Hofmeyr, arbeidde. Ds. Murray las een uittreksel uit een brief van Ds Gonin over de vervolging, waarmede een Kafferkapitein degenen bedreigde, die Christenen wenschen te worden. Hy herinnerde ook aan het gebed "Uw Koningryk kome," door den Heer zelf zynen volgelingen in den mond gelegd, en beloofde eene Zendingkinderpreek op gisteren namiddag in de Nieuwe Gereformeerde Kerk te houden.—*Medegedeeld aan het Volksblad.*

RIDDER DU PRAT EN DE "STANDARD."—Ridder Du Prat, de Portugeesche consul in de Kaapstad, heeft den editeur der *Standard* bedreigd met eene aktie wegens laster, daar deze in een der laatste hoofdartikelen, voorkomende in dat blad, zich eenige aanmerkingen heeft veroorloofd, welke de Ridder als nadeelig voor zynen goeden naam beschouwde. Onder anderen werd daarin te kennen gegeven, dat de heer Du Prat gedurende zyn laatste verblyf in de Transvaal zich van President Pretorius een *douceur* in de hand had laten stoppen om aan de Transvaal Republiek, zeker stuk gronds af te staan, dat, volgens de *Standard*, aan Engeland en niet aan Portugal behoort, en voorts werden ZEd. nog allerlei fraaijigheden daarin ten laste gelegd. De editeur van het blad heeft daarop een soort van apologie gemaakt, en verklaard, dat hy het niet op den Ridder persoonlyk had gemunt, en dat hy niets op hem, als een fatsoenlyk en eerlyk man, had aan te merken. De heer Du Prat heeft daarop verklaard, dat hy de zaak zoude laten rusten, dewyl hy voor zichzelven persoonlyk te vreden was gesteld, en dat het Portugeesch Gouvernement zich niet zou verlagen om van zulke leugenachtige vertelsels, als in de "Standard," of eenig ander dergelyk produkt mogten voorkomen, eenige notitie te nemen. De "Standard" heeft zich in den laatsten tyd een alles behalve benydenswaardigen naam verworven, door hare grove hatelykheden en personaliteiten, die somtyds gesteld zyn in bewoordingen, een fatsoenlyk blad ten volle onwaardig.

DE BEZUINIGING, door het Comité-Generaal in de Begrootingen voor 1870 gebragt, wordt zamengevat als volgt.—Directe Bezuinigingen door afschaffingen, £17,600; door de percentagewyse vermindering, £16 500;—te zamen £34,100. Dan heeft men de jaarlyksche nominale betaling voor het delgingsfonds uit de begrootingen gehaald, bedragende £11,000. De militaire toelaag is £10,000 groot; en wordt het besluit om die toelaag in te trekken bekrachtigd, dan zyn de begrootingen verminderd met £55,100. Voorts zullen er verminderingen van tyd tot tyd plaats hebben in de salarissen der hoogere ambtenaren, die, wanneer voleindigd, nog £4,200 zullen bedragen. Van het bedrag dezer verminderingen moet natuurlyk afgaan wat aan nieuwe pensioenen zal moeten worden betaald; maar dit bedrag zal, naar verzekert wordt, geen heel groote som uitmaken.

DE DIAMANTVELDEN.—Per telegraaf wordt van Port Elizabeth gemeld, dat het opperhoofd Mahura aan een Duitscher, Doms genaamd, de diamantvelden in zyn land ter ontginning heeft afgestaan.

VERLIEZEN DOOR DE DROOGTE.—Eenige boeren in het distrikt Cradock hebben door de droogte schrikkelyk veel schapen verloren. Van sommigen zyn uit kudden van 2,000 stuks slechts 500 overgebleven.

NOODLOTTIG ONGEVAL AAN MITCHELL'S PAS.—Een geacht correspondent deelt ons van daar, onder dagteekening van 9 September, het volgende mede omtrent een inderdaad allerdroevigst voorval dat in den avond van den 5 dezer, plaats vond op de plaats van den hr. P. J. Mohr:—Na het avondeten, zegt onze correspondent, hadden de kinderen van den heer Mohr, alsmede zekere jonge hr. Engels, een jongeling van 16 jaren oud, kleinzoon van den heer Engels van den Wynberg, zich, als naar gewoonte, naar bed begeven in een buitenkamer op den stoep der woning. Na zich te bed begeven en het licht uitgedaan te hebben, kwam er een persoon in de kamer, die de deur weder achter zich digt maakte, en vervolgens naar het bed gaande, geraas begon te maken door op hetzelve te slaan, en de dekens aftetrekken.—Jonge Engels, hierdoor bevreesd, riep den indringer verscheidene malen toe, maar liep, geen antwoord ontvangende, met een geladen geweer naar de deur; toen, by het openen van dezelve, terwyl hy zich omdraaide, het schot afging, met het ongelukkig gevolg, dat de indringer, die zich nog in de kamer bevond, door hetzelve op de plaats gedood werd; het schot trof hem in de regter zyde van zyn nek, en ging by zyn linkerschouderblad uit. Nadat er om hulp geroepen en licht aangestoken was, bleek het dat het ongelukkige slagtoffer een ander jongeling was, met name Jacob de Bruin, ook op de plaats woonachtig by een schoonzoon van den heer Mohr, die niets anders in den zin gehad had, dan om, uit de grap, de jongelieden bevreesd te maken. De zaak is reeds den 7den dezer voor den Magistraat geweest en jonge Engels onder borgtogt losgelaten Men wil dat het geweer waarmede het ongeluk gebeurd is, reeds meermalen in de rust is afgegaan.—Aan een tydgenoot wordt daaromtrent van Tulbagh het volgende berigt:—Maandag, den 6den dezer, 's morgens vroeg, werd in het dorp berigt ontvangen, dat een noodlottig ongeval had plaats gehad op de plaats van den heer John Mohr, aan den voet van Mitchell's Pas. Dr. Zahn vertrok onmiddelyk derwaarts. De zaak heeft zich aldus toegedragen:—Tusschen acht en negen uur des Zondags avonds waren twee jonge zoons van den heer Mohr, een oud man, Philip Conradie genaamd, en een knaap van zestien jaren, George Engels geheeten, te bed gegaan, en werden wakker gemaakt door dat iemand de kamer binnenkwam, en aan de beddelakens begon te trekken en geraas te maken met de yzers van een zadel, dat in de kamer hing. George Engels schynt plotseling, van schrik, opgestaan te zyn en een geweer, dat met bokkehagel geladen was, en in een hoek der kamer stond, te hebben opgenomen. Hy haalde den haan half over, en hield dien in zyne linkerhand, terwyl hy naar de deur liep. Daar de kamer pikdonker was, raakte de haan van het geweer aan iets, zoodat dit afging en een arme knaap van achttien jaren, De Bruyn genaamd, werd getroffen, die in de kamer was gekomen om een grap te maken, voordat hy naar bed ging. De hagel drong in de borst vlak onder den schouder, en kwam aan den rug weer uit. Hy stierf onmiddelyk. De heer Mohr, het schot hoorende, spoedde zich naar de kamer, en vond den armen De Bruyn ineengezonken, op zyne knieën, aan den voet van het bed, waarop de oude man lag, die geheel buiten zich zelven was. De oude man dacht dat hy zelf getroffen was, totdat de heer Mohr met het licht binnenkwam. Toen bleek het, hoe duur de ongelukkige knaap voor zyn grap had moeten boeten. Hy was anders een zeer stille en bedaarde jongen geweest. De arme knaap, die het geweer aanvatte, is wel bekend in Tulbagh, en men heeft groot medelyden met hem. Hy was zonder twyfel niet voornemens het geweer af te schieten, en dacht volstrekt niet dat het van zelf zoude afgaan. Het schynt een dier geweren te zyn geweest, waarvan de haan, wanneer zy geschud worden, nedervalt. Heden middag werd het stoffelyk overschot van den armen De Bruyn ter aarde besteld, en de ongelukkige Engels was drager by de gelegenheid.

SWELLENDAM.—Verledene week kwam alhier een heer te voet aan, die onlangs in de kolonie is gearriveerd, en nam zyn intrek in het hotel van den heer Scutton. Nadat hy aldaar omtrent acht dagen had vertoefd, verdween hy plotseling des nachts, zonder zyne rekening te betalen. Den volgenden morgen was er geene geringe opschudding in het dorp wegens dezen voetreiziger. Overal werd naar hem gezocht, maar tot nog toe vruchteloos.

RONDGAAND HOF TE SWELLENDAM.—De volgende zyn de zaken, die aldaar zyn voorgekomen. Dr. Busch, van Montagu, stond teregt wegens overtreding der Geneeskundige Ordonnantie, en werd vry gesproken. Peter Gerhardus Roos, een handelaar van Robertson, werd schuldig bevonden aan vervalsching en veroordeeld tot drie jaren dwangarbeid. Een Hottentot kreeg wegens verkrachting zeven jaren dwangarbeid en vyf en twintig op zyn baatje. Vier Hottentotten stonden teregt wegens diefstal, twee waarvan veroordeeld werden tot drie jaren, en de anderen tot twee jaren. Er waren geene civiele zaken. De Regter vertrok den volgenden dag naar George.

MOSSELBAAI.—De heer Green, die verleden week in hechtenis werd genomen op eene beschuldiging van vervalsching, is ter teregtzitting verwezen.

RONDGAAND HOF TE GEORGE.—Het Rondgaand Hof zoude aldaar op den 11den geopend worden voor Regter Denyssen. Behalve een groot aantal civiele, zouden de volgende crimineele zaken voorkomen:—Van Prins Albert, één van inbraak en diefstal; één van pakhuisbraak en diefstal; één van moord en één van verkrachting. Van Beaufort West, één van diefstal en één van eene onnatuurlyke misdaad. Van George, twee van moord, twee van meineed, twee van overtreding van sektie 3 der wet tot instandhouding van Bosch en Grasland, en één van sodomie.

DE PETITIE VAN GEORGE.—Namens Z. E. den Gouverneur is aan de onderteekenaren der petitie uit die plaats, waarin hem werd verzocht aan het Parlement een doortastenden maatregel voor te stellen, tot wyziging van de Koloniale Wetgeving, geantwoord, dat een afschrift dier petitie in de Wetgevende Vergadering ter tafel is gelegd.

NAMAQUALAND.—Op den 3den dezer werd te Springbok eene byeenkomst gehouden, welke door omtrent veertig boeren werd bygewoond, om middelen in overweging te nemen, om aan de strooptogten der rondzwervende Boschjesmans een einde te maken. De heer van Niekerk, die voorzitter was, spoorde de aanwezigen aan, om in Boschjesmanland door te dringen, en Roman Brandrug's bende op te sporen. Al de aanwezigen besloten een kommando te vormen en denzelfden avond te vertrekken. De heer J. van Niekerk werd tot kommandant benoemd, en de heeren Roux en Havs tot onderkommandanten. Een subscriptielyst werd geopend, en de Kopermaatschappy schreef in voor £15 en dertig pond buskruid. Van alle kanten kwamen provisies in, en het kommando vertrok tegen den avond.

RUPSEN.—Deze dieren hebben in ontzettende hoeveelheid hunne verschyning gemaakt op het veld naby Steinkopf in Namaqualand, en rigten groote schade aan onder het gewas. Hunne verwoestingen strekken zich evenwel niet verder dan acht of tien mylen uit.

DE ZAAK VAN GRUSSENDORF.—De heer Grussendorf, klerk van den magistraat te King Williams Town, heeft voor het Rondgaand Hof aldaar teregt gestaan op eene beschuldiging van verduistering van landsgelden, doch werd vrygesproken.

BRAND TE ALIWAL NOORD.—Het kantoor van de *Frontier Mail* en de daaraan grenzende gebouwen zyn op den 4den dezer, des morgens te half twee ure, een prooi der vlammen geworden. Niets werd gered. Het geheele verlies bedraagt omtrent £1,000.

DE INTREKKING DER MILITAIRE TOELAGE.—Te King William's Town was men hoogst verontwaardigd over de intrekking dezer toelage door de Wetgevende Vergadering. Eene publieke byeenkomst zoude worden gehouden, waarop men verwachtte, dat het gedrag van het Huis ten zeerste zoude worden gelaakt. Ook te Port Elizabeth was men hevig verstoord by het ontvangen van dit berigt. Te Oost Londen was eene vergadering gehouden, waarop het gedrag der leden voor die plaats, welke voor de intrekking der toelage hadden gestemd, ten hoogste werd afgekeurd. De *Graham's Town Journal* keurt in sterke bewoordingen den door het Huis genomen maatregel af, en is van gevoelen, dat de party, die er voor heeft gestemd, niets had kunnen doen, dat hare zaak meer benadeelde in de oogen van hen, die getracht hebben de zaak in billyke overweging te nemen, dan dit allerongelukkigst besluit.

KING WILLIAMS TOWN.—Nadere berigten.—Per telegraaf wordt van daar berigt, dat er boden te paard werden in gereedheid gehouden, om naamteekeningen op te halen onder eene petitie, waarin den Gouverneur wordt verzocht, het Parlement te ontbinden. De opgewondenheid omtrent den door het Parlement maatregel, met betrekking tot de toelage aan de troepen, nam elk oogenblik toe. De stad was vol boeren, die van alle kanten aankwamen. De Bandietenbeweging was totaal in duigen gevallen.

GRAHAMSSTAD.—Aldaar werd op den 10den dezer eene talryk byeenkomst gehouden, waarop de handelingen van de Wetgevende Vergadering, met betrekking tot de militaire toelagen, in sterke bewoordingen werd afgekeurd, en de hoop werd uitgedrukt, dat door de uitoefening van de aan Zyne Excellentie den Gouverneur, en aan den Wetgevenden Raad door de Constitutie verleende magt, de gevolgen van zulk een besluit mogen worden voorkomen, en dat zelfs de Wetgevende Vergadering er toe moge gebragt worden, om de zaak weder in overweging te nemen. Ook werd besloten, de resolutie, door deze vergadering genomen, aan beide takken der Wetgeving bekend te maken.

BOVENSTE ZWARTE KEI.—Van daar wordt aan de *Cradock Register* gemeld, onder datum van 28 Augustus, dat men aldaar een zwaren winter had gehad, vooral voor de schapen. Het vee en de paarden waren vet, in vergelyking met de schapen. De reden hiervan was, dat er lang gras in overvloed voorhanden was geweest, terwyl al het korte gras voor de schapen door de sprinkhanen was verslonden, in het begin van den winter. Eenige dagen te voren was er veel sneeuw gevallen, doch tusschen die plaats en de rivier was het nog steeds zeer droog. Men was niet zeer gesteld op eene belasting op het "inkomen," maar men dacht, dat indien de Gouverneur eene belasting wilde doen leggen op het "uitgaan," deze meer zou opbrengen dan de andere.

GROOT WINTERHOEK.—Een correspondent schryft van daar aan de *Colesberg Herald*, dat het veld geheel en al zwartgebrand was. De schapen stierven uit gebrek aan gras. In sommige nachten stierven er 50 of 60 uit ééne kudde. Sommige boeren hadden er in 30 dagen van 400 tot 500 verloren en eenige hunner waren zestien dagen zonder water geweest. Eenige transportryders waren gepasseerd, die 30 ossen hadden verloren door gebrek aan water. Aan Zondagsrivier waren de Kaffers druk aan het stelen.

PARLEMENTAIRE HERVORMING.—Eene petitie, onderteekend door omtrent honderd ingezetenen van Graaff-Reinet, is aan het Parlement opgezonden, waarin de petitionarissen verklaren van gevoelen te zyn, dat de vorm van Wetgeving, die door de Constitutieordonnantie aan deze kolonie is verschaft, te omslagtig en kostbaar is; dat dezelve vereenvoudigd konde worden tot groot voordeel voor de publieke belangen; en dat ééne Kamer, bestaande uit omtrent veertig of vyftig leden, geheel voldoende zoude zyn voor het afdoen van zaken, en veel geschikter voor de tegenwoordige omstandigheden der kolonie, dan het tegenwoordige stelsel. Daarom verzoeken zy het Huis, om een wet te passeren, waardoor de Constitutieordonnantie in dien geest wordt gewyzigd.

HET PARLEMENT EN HET LAND.—Niets is verwonderlyker, dan dat het Parlement zoo geheel en al onbekend schynt te zyn met de gevoelens der bevolking omtrent Parlementaire Hervorming. Elk lid, dat tot de beide meerderheden behoorde, die het schema des Gouverneurs, en de resolutien van den heer Probart verwierpen, scheen even koelbloedig en vol vertrouwen te werk te gaan, alsof hy door het land werd gerugsteund. Dit is evenwel volstrekt niet het geval. De groote leiders der meerderheid hebben niets, waarop zy kunnen steunen. Beaufort West keurt op eene publieke byeenkomst de handelingen van den heer Molteno af. Swellendam berispt den heer Moodie. Colesberg geeft zynen vertegenwoordigers een duidelyken wenk, dat zy juist het tegenovergestelde doen van hetgeen zy behooren te doen. Middelburg zegt hetzelfde. En eindelyk endosseert Graaff-Reinet door eene petitie, welke in twee dagen tyds 100 naamteekeningen kreeg, waaronder die van al de voornaamste ingezetenen der plaats, met nadruk de handelwyze van zyn jongsten vertegenwoordiger. Het is tamelyk komiek, om onze vertegenwoordigers naar de Kaapstad te zien gaan, en luidkeels om Bezuiniging te hooren roepen, terwyl zy ieders salaris willen besnoeijen en zelfs aan de pensioenlyst wenschen te tornen, en, wanneer de Gouverneur, den wensch der bevolking uitdrukkende, eene vermindering van het aantal Parlementsleden voorstelt, die vaderlandslievende vergadering zich te zien omdraaijen, zeggende: "Neen, gy moet niet aan de Constitutie raken." Is de Constitutie dan grooter dan het volk? Is het Parlement van meer belang dan het land? Wy kunnen de party, bestaande uit den heer Molteno en zyne vrienden, vertellen, dat zy al het mogelyke doen, om het Parlement nog meer onpopulair te maken, dan het thans is. Hoe laag de Gouverneur ook moge staan in de achting des publieks, men hoort het Parlement veel meer uitschelden dan hem. En hetzy te regt of ten onregte, de indruk heerscht veel meer algemeen, dat onze tegenwoordige moeijelykheden aan de handelingen van ons Parlement moeten worden geweten, dan aan die van het Uitvoerend Bewind.—*G. R. Herald.*

PUBLIEKE BYEENKOMST TE COLESBERG.—Op Donderdag, den 2den dezer, werd aldaar eene publieke byeenkomst gehouden, om het Bezuinigingsstelsel van den Gouverneur en andere zaken, het Parlement en de behoeften der kolonie betreffende, in overweging te nemen. De heer Thomas Plewman bekleedde den Voorzittersstoel. De volgende resolutien werden eenparig aangenomen:—1. Dat, volgens het gevoelen dezer vergadering, het Gouvernement en het Parlement zooveel mogelyk behooren te bezuinigen, met het oogmerk, om de inkomsten en uitgaven der kolonie in evenwigt te brengen; maar dat zulks behoort te geschieden op zoodanige wyze, dat de werking der verschillende departementen daardoor geene schade lydt, dat de vergadering dienovereenkomstig van gevoelen is, dat eene aanmerkelyke besparing zoude kunnen gemaakt worden door de vermindering van salarissen, van den Gouverneur af; en vooral in de verschillende departementen in de Kaapstad.—2. Dat deze vergadering van gevoelen is, dat het voorstel des Gouverneurs om één Huis daar te stellen van twaalf verkozene leden en drie, die het Gouvernement vertegenwoordigen, niet in de behoeften des lands zoude voorzien; maar dat de ineensmelting van de twee Huizen in één, bestaande uit niet minder dan vyftien leden voor elke provincie, en drie door het Gouvernement aangestelde, algemeen genoegen zoude geven, en dat hierdoor eene aanzienlyke besparing zou worden gemaakt, en dat bovendien de geheele kolonie daardoor zoude bevoordeeld worden.—3. Dat deze vergadering van oordeel is, dat, indien door bezuiniging niet in de behoeften der kolonie mogt worden voorzien, en de inkomsten en uitgaven daardoor niet in evenwigt mogten worden gebragt, geene bykomende belastingen behooren te worden geheven op den invoer van benoodigde artikelen, maar dat de invoerregten op alle artikelen van weelde, zoo als buitenlandsche wynen, gestryke dranken, tabak, enz, enz. konden worden verhoogd.—4. Dat deze vergadering van gevoelen is, dat Verantwoordelyk Bestuur niet geschikt is voor de kolonie in hare tegenwoordige omstandigheden.—5. Dat deze vergadering tot haren spyt heeft vernomen, dat het Hoogerhuis de Papierengeldbill heeft verworpen en van gevoelen is, dat dit voorval eene reden te meer aan de hand geeft, waarom de twee Parlementshuizen tot één zouden worden zamengesmolten.—6. Dat deze vergadering van oordeel is, dat het alleenlyk eene daad van regtvaardigheid voor de kolonie zoude zyn, indien de kwestie van Verantwoordelyk Bestuur werd voorgebragt, dat de Gouverneur het tegenwoordige Parlement ontbindt, opdat het land de gelegenheid moge hebben, zyn gevoelen omtrent deze zaak uit te drukken.—7. Dat een Comité worde aangesteld, om met de vertegenwoordigers der afdeeling te correspondeeren, en dat de magt zal hebben, om, indien zulks noodig wordt geacht, vergaderingen te beleggen en de leden van tyd tot tyd in te lichten omtrent de wenschen van het publiek.—8. Dat deze vergadering de aandacht van de beide vertegenwoordigers der afdeeling, de heeren Bedford en Theunissen, wenscht te vestigen op de bovenstaande resolutien, en hen wenscht te verzoeken, om dezelve zorgvuldig in overweging te nemen by de toekomstige discussies in het Parlement, daar deze vergadering het niet anders dan betreuren kan, dat zy, met betrekking tot vele der maatregelen, die reeds voor het Parlement zyn geweest, op de politieke gevoelens hunner constituenten geen acht hebben geslagen.—9. Dat een afschrift dezer resolutien aan zyne Excellentie den Gouverneur worde gezonden.

HET PARLEMENT.

WETGEVENDE RAAD.

WOENSDAG, 8 SEPTEMBER.

Eene petitie werd door den heer Te Water ingediend van Graaff-Reinet ten gunste van Parlementaire hervorming en het afschaffen van een der twee Huizen.

De heer Hall stelde voor, een verzoek aan de Regering te rigten, haar vragende, gedurende deze sessie eene wet voor te dragen, tegen leegloopers en rondzwervers, op de zelfde leest geschoeid, als de wet, die in Engeland desaangaande in werking is. Het edele lid sprak sterk over den last, dien het publiek heeft van "loafers", in Kaapstad niet alleen, maar over de geheele kolonie, en maakte gewag van het reeds algemeen bekende feit, dat van zeven en-twintig man, die uit de Kaapstad naar Namaqualand waren gezonden, slechts vijf waren overgebleven in dienst van de Mijnmaatschappij. Het was welbekend, dat die loafers op helderen dag in de Kaapstad menschen overrompelden en door dreigementen afzetten. Dat was eene schande voor de maatschappij. In Amerika had men beambten, die, even als in Engeland, leegloopers konden verpligten, zeker werk te doen, en indien zij het niet deden, in de gevangenis te zetten.

De heer Vigne secondeerde het voorstel, dat na eene discussie werd aangenomen, met uitlating echter van de aanbeveling, om juist de Engelsche leegloopers wet tot leidraad te nemen.

De heer Stretch deed een voorstel, om de Regering te verzoeken, voortaan de doodstraf binnen de muren van de gevangenissen der kolonie te doen plaats hebben.—Dr. Biccard secondeerde het voorstel, dat aangenomen werd zonder discussie.

Men ging toen in Comité-Generaal over de wet ter bescherming van het particuliere eigendom in bijen. Dezelve werd bestreden door de heeren Wood, Godlonton en Hall, ondersteund door den heer van der Bijl en aanmerkelijk veranderd, waarna de Raad verdaagde tot Vrijdag.

Wetgevende Vergadering.

WOENSDAG, 8 SEPTEMBER.

Twee petitien werden door den heer Tennant ingediend van Piketberg tegen de afschaffing van dat distrikt als kiesafdeeling. De eerste order van den dag was, dat het Huis in Comité-Generaal zou gaan over het voorstel om de Kowiewerken door de Regering te laten overnemen; maar de heer Molteno stelde voor, dat het niet raadzaam zou zijn dessaangaande tot een besluit te komen, voordat het rapport van den heer Coode betreffende de Kowie zou zijn ingeleverd. Dit amendement werd echter verworpen en het Huis ging in Comité-Generaal onder voorzitterschap van den heer Ziervogel.

De heer Thompson deed nu het volgende voorstel:—

"Dat naar het gevoelen van dit comité het raadzaam is, dat de Kowie Havenwerken worden overgenomen en voltooid door de Regering, in overeenstemming met de voorwaarden, betreffende de belangen en schulden van de tegenwoordige deelhebbers, opgenoemd in de Secties 39 en 40 van de Ordonnantie No. 4, van 1852."

Het edele lid maakte eene lange aanspraak ten gunste van het voorstel, en eene discussie vond plaats, die den geheelen achtermiddag duurde.

Ten slotte werd, nadat een paar amendementen waren voorgesteld en ingetrokken, een amendement van den heer Porter aangenomen, waarbij het comité verklaarde te blijven bij het besluit van verleden jaar.

DONDERDAG, 9 SEPTEMBER.

Petitien werden ingediend (1) door den heer R. Ayliff van den Afdeelingsraad van Alexandrie, ten gunste van eene brug over de Boschjesmansrivier; (2) door den heer Probart van 63 ingezetenen van Graaff-Reinet, verzoekende het regt van Afdeelingsraden op te heffen, om tollen op Municipale landerijen te plaatsen.

DE ZAAK VAN Ds. ALBERTIJN.

De heer Reitz stelde voor, dat het Huis weder in Comité-Generaal zou gaan, om het besluit te overwegen, dat het Comité op den 2den had genomen in betrekking tot de petitie van Ds. Albertijn, en wel met het doel om eenige formele veranderingen daarin te maken.

Het verlof werd verleend en het Huis ging daarop in Comité-Generaal onder voorzitterschap van den heer Walter, waarop de heer Reitz voorstelde dat het vroeger genomen besluit aan den Gouverneur zou worden gezonden.

De Koloniale Secretaris trad weder in het breede in de zaak en verzette zich tegen het voorstel. Hij bepaalde de aandacht bij het feit, dat Ds. Albertijn, vóór de terugroeping der regulatien van de Mist.geen salaris van £18 *per jaar* had getrokken, gelijk sommige leden schenen te meenen, doch slechts eene enkele toelage van £18. Hij gaf het Huis verder te verstaan, dat indien de Regering £200 per jaar moest betalen aan Ds. Albertijn, na zijn aftreden, er niets voor zijn opvolger zou overblijven, daar er op de gereserveerde schedulen eene som van niet meer dan £200 voor Caledon was opgebragt.

De heeren Reitz en Ziervogel spraken aan den anderen kant, en Advokaat de Villiers hoopte, dat het comité zich door de laatste opmerking van den Kolonialen Secretaris niet zou laten misleiden, daar pensioenen met de gereserveerde schedulen niets te maken hebben.

Nadat nog de heer Sprigg het voorstel in het belang van bezuiniging had bestreden, werd het ter stemming gebragt en met 22 tegen 11 stemmen aangenomen.

BEZUINIGING.

Het rapport van het Comité-Generaal over bezuiniging werd nu door het Huis in overweging genomen. Elk besluit werd door den Speaker afzonderlijk voorgelezen en afgehandeld. Naderende tot de percentsgewijze besnoeijing stelde de heer Porter voor, dat alle salarissen, £50 per jaar niet te boven gaande, aan de werking dier besnoeijing niet zouden worden onderworpen. Hij deed het voorstel, 1stens, omdat de bedoelde salarissen slechts werden getrokken door postmeesters, arbeiders en andere arme drommels, en 2dens, omdat de percentsbesnoeijing daarop bitter weinig zoude opbrengen.—De heer Walter wilde, dat alle salarissen en toelagen, geene £100 per jaar te bovengaande, niet onder het snoeimes zouden komen, dat gesecondeerd en ondersteund werd door den heer Tennant, maar bestreden door den heer Molteno, die meende dat werd er eens begonnen aan het maken van uitzonderingen, men niet zou weten waar te eindigen.—Er volgde een lang gepraat over en weder, met dat gevolg, dat de beide amendementen zonder verdeeling werden verworpen.—De Koloniale Secretaris kwam hierop met een ander amendement voor den dag, dat niets anders inhield, dan dat in plaats van 's heeren Molteno's schaal eene belasting van een en een half pc. cent zou worden geheven op de inkomsten der civiele dienaren *en van alle andere ingezetenen!* Dit voorstel, zeide de Koloniale. Secretaris, was zoo billijk, dat hij niet twijfelde, of het Huis zou het met pleizier aannemen, vooràl daar het dan niet het onregt zou plegen van de eene klasse te belasten en de andere te laten vrijloopen.

De Speaker besliste, dat het tweede gedeelte van het voorstel niet nu kon worden ter tafel gelegd, maar nam het eerste deel aan als binnen de orde. Veel werd er over de zaak gedebiteerd. De heer Hopley was tegen het belasten der civiele dienaren alleen, en ook tegen eene algemeene belasting op de inkomsten. Hij wilde een hoofdgeld opgelegd hebben, maar die soort van belasting werd door den heer Smith bestempeld als nog onregtvaardiger dan die op de civiele dienst.—De heer Molteno echter kon maar geene onregtvaardigheid zien in de percentsgewijze besnoeijing. Het was geene belasting op eene bijzondere klasse; maar stond gelijk met de handeling van een koopman, die, jaarlijks groote verliezen lijdende, zijne klerken vertelde, dat zij zich met minder loon moesten tevreden stellen, om niet allen te zamen een bankroet te gemoet te gaan. Een elk was overtuigd, dat er te veel civiele ambtenaren waren, dat het werk voor minder geld kon worden gedaan, maar de Regering had bepaald geweigerd zulks te doen, en het Huis was dus verpligt geworden zelf, zoo goed het kon de handen aan het werk te slaan. En hoe anders kon dit door het Huis worden gedaan dan door het verminderen van salarissen? Sommigen wilden, dat het Huis, in het algemeen eene bepaalde som van de begrootingen zou afnemen. Maar ging de Regering dan het postverkeer staken en alle andere nuttige inrigtingen opheffen, onder het voorwendsel, dat zij geen geld had, zou men dan niet hevig uitvaren tegen het Parlement?—De heer Foster bestreed de percents besnoeijing als onregtvaardig in beginsel, maar meende, dat er toch in de publieke dienst wat kon worden uitgespaard, waarom hij voorstelde, den Gouverneur te verzoeken, om de uitgaven van het Koloniale Kantoor aan salarissen met £500 te verminderen in de begrootingen van 1870, dat werd gesecondeerd door den heer Eustace, door den heer Molteno bestempeld als bespottelijk, en door de heeren Merriman en Thompson ondersteund als het regte beginsel aanwijzende.—De heer Porter volgde met eene beschouwing van het debat (dat zeer interessant en hier en daar tamelijk warm was geweest). Hij zwaaide der aanspraken van de heeren Molteno en Foster de loftuiting toe van de meest praktische te zijn; en had opgemerkt, dat die beide heeren niet zoo erg van elkander verschilden, als zij wel oppervlakkig schenen. Beiden dachten, dat het werk des lands voor minder geld kon en moest verrigt worden; maar verschilden slechts in de opvatting der wijze hoe de besnoeijing moest worden teweeggebragt. Spreker was tegen de percentsbezuiniging van den heer Molteno, maar meer nog tegen het amendement van den heer Foster; immers was het onbillijk, de civiele dienaren alleen te belasten, dan was het nog onbillijker, eenige speciale ambtenaren uit te kiezen en den geheelen last op hunne schouders te leggen, door hen uit de dienst te ontslaan, hetgeen de uitwerking van 's heeren Fosters amendement zou zijn, werd het aangenomen. Hij beschouwde de verhouding van een Civielen ambtenaar tot de Regering als verschillende van die tusschen een koopman en diens klerk. Laatstgenoemde kon op kennisgeving van eene maand worden afgedankt of aan eene vermindering van salaris worden onderworpen, maar omtrent eerstgenoemde bestond er eene verstandhouding, dat zijne diensten gedurende eenen bepaalden tijd zouden worden aangehouden. Daarom zoude hij stemmen zoowel tegen het amendement van den heer Foster als tegen de besnoeijing van den heer Molteno, vervat in de door het Comité aangenomen resolutie.—Ten slotte werd het amendement verworpen, en het besluit van het Comité met 27 tegen 21 stemmen goedgekeurd.

AVONDZITTING.

Vier-en-twintig der bezuinigings resolutien van het Comité-Generaal werden afgehandeld en meest allen goedgekeurd. De discussien duurden tot kwart over 11 ure.

VRIJDAG, 10 SEPTEMBER.

De bill ter gelijkstelling van de vertegenwoordiging der Oostelijke en Westelijke Provintien, moest heden in behandeling worden genomen, maar men nam dezelve van de agenda voor heden, en bepaalde de tweede lezing op den 24sten.

De heer Molteno gaf kennis van een voorstel in betrekking de onlangs gepubliceerde correspondentie tusschen de Rijksregering en den Gouverneur over de Basutokwestie, dat hierop neer kwam, dat de kolonie geene uitgaven wil doen ter bewaring van de rust in Basutoland door middel van de grenspolitie.

Men besloot ook, op morgen (Zaturdag) eene zitting te houden, met het doel om de bezuinigings-resolutien af te handelen.

Twee boodschappen werden van den Gouverneur ontvangen. De eerste begeleidde een bill ter betere bescherming van wilde struisvogels. De tweede legde de zaak voor het Huis van den heer David Pienaar, van Victoria West. Deze had in 1849 de plaats "Eensgevonden" gekocht, die 1435 morgen groot moest zijn, maar door de Commissie onder de Landbakens-akte was hem maar eventjes 6000 morgen meer toegewezen dan hem toekwam. De Civiele Commissaris had destijds tegen deze uitwijzing geprotesteerd, maar ongelukkiglijk was, wegens toevallige omstandigheden, de tijd voor een appèl op het Hoog Geregtshof verstreken. De Regering had daarop getracht, met den heer Pienaar eene overeenkomst te treffen. Zij had hem namelijk voorgesteld van alle verdere stappen af te zien, mits hij £300, alle kosten en een erfpacht van £2 10 wilde betalen. De heer Pienaar had hierin toegestemd, en de Gouverneur hoopte, dat het Parlement daaraan zijne goedkeuring zou hechten.

BEZUINIGING.

Het Huis ging nu voort met de overweging der bezuinigings resolutien. Die betreffende het judiciele departement, waarop niet alleen de percent besnoeijing was toegepast, maar waarin ook eenige betrekkingen waren opgeheven, aan de orde komende, stelde de heer Merriman, gesecondeerd door den heer Thompson, voor, de percents besnoeijing niet in beoefening te brengen in die departementen, waarin het getal ambtenaren zou worden verminderd.—De heer Foster verzette zich tegen het besnoeijen der salarissen van de regters, omdat het een constitutioneel beginsel is, dat een regter in functie blijft, zoolang hij zich goed gedraagt; maar was het geoorloofd, het salaris van den regter te besnoeijen, dan zou men hem kunnen dwingen af te treden, zelfs zonder hem direct zijn ontslag aan te bieden.—De heer Tennant toonde aan, dat enkele der opheffingen van betrekkingen in het Meesters Kantoor en elders onoordeelkundig waren en niet op kennis van zaken rustten, daar het werk van het Hoog Geregtshof daardoor zeer zoude worden vertraagd, en het publiek geen gering ongerief aangedaan.—De heer Louw zag geen onderscheid tusschen regters en andere civiele ambtenaren, en kon niet begrijpen, waarom men de eersten niet even goed zou kunnen besnoeijen als de laatsten. Hiervoor werd het lid op de vingers getikt door den Kolonialen Secretaris; terwijl de heer Walter trachtte te betoogen, dat de percents bezuiniging in dit geval geheel onwettig was, waarom hij die bestreed. De heer Smith deed dit laatste mede en wel op grond van het feit, dat men in het judiciele departement, onafhankelijk van de percenten, bezuinigingen had voorgesteld ten bedrage van ruim £3700. Hij stelde een amendement voor in dezen geest, ten gunste waarvan de heer Merriman het zijne introk.—Nadat de heer Molteno getracht had, de bezuiniging te regtvaardigen door aan te wijzen, hoe Lord Stanley het salaris van een vorigen opperregter (Sir John Wylde) met £500 had verminderd, en ook andere leden voor en tegen hadden gesproken, verklaarde de heer Porter zich tegen eenig aanraken van regters salarissen, en veroordeelde hij de aangehaalde handeling van Lord Stanley, als slecht in beginsel. Hij besloot met voor te stellen, de salarissen der regters van alle besnoeijing vrij te stellen.

Na eenige discussie werd het amendement van den heer Smith, alsook dat van den heer Porter verworpen, en de oorspronkelyke resolutie aangenomen met eene meerderheid van vyf stemmen.

Vervolgens werd het voorstel, om het salaris van elken toekomstigen Hoofdregter tot £1,500 te verminderen, en dat van elken toekomstigen strafregter tot £1,000, aangenomen. De resolutie dat, van en na den 1sten January 1870, de betrekking van Assistent-Registrateur van het Hoog Geregtshof worde afgeschaft, werd verworpen. Daarop werd besloten, met eene meerderheid van 10, om de klerken van de Regters af te schaffen, en één klerk aan te stellen voor de Regters van het Hoog Geregtshof, en één voor die van het Oostelyke Distriktshof, elk met een salaris van £200. De resolutie, dat het salaris van elken toekomstigen Meester van het Hoog Geregtshof op £600 zou worden gebragt, werd aangenomen. De betrekking van Assistent Registrateur by het Oostelyke Distriktshof werd bybehouden, doch het salaris van den Registrateur en Meester van het Oostelyke Hof werd op £300 gebragt. De toelagen aan klerken in het Meesterskantoor werden afgeschaft, de betrekkingen van Deurwaarder en Bode van het Hoog Geregtshof werden ineengesmolten. De resolutie, dat eene groote besparing konde plaats hebben in het krimineele regtswezen, werd aangenomen. Vervolgens kwam het salaris van den Prokureur-Generaal ter sprake, dat men op £800 wilde brengen. Een amendement van den heer De Villiers, om het op £1000 per jaar te brengen, werd verworpen, en het oorspronkelyk voorstel werd aangenomen.

DE TOELAGE AAN DE TROEPEN.

(Wy geven thans een uitvoerig verslag van de debatten, gevoerd omtrent deze gewigtige aangelegenheid).

Nadat de heer Molteno zyn voorstel had ingediend, hetwelk, zoo als onze lezers weten, behelsde, dat de £10,000, welke de kolonie tot nog toe heeft bygedragen tot het onderhoud der in de kolonie gestationneerde Engelsche troepen, zouden worden geschrapt van de begrooting, hield hy eene rede, waarin hy betoogde dat de geldelyke toestand der kolonie van dien aard was, dat zulk eene toelage niet meer kon worden verstrekt. Het edele lid las extrakten uit verscheidene dépêches, welke waren gewisseld tusschen Zyne Excellentie den Gouverneur en den Secretaris van Staat voor de Kolonies omtrent deze zaak, waarin werd aangetoond, dat de Britsche Regering volgens een bepaald beginsel te werk ging. Hy zeide, dat hy een van hen was, die dachten, dat de politiek der Ryksregering zoodanig was, dat dezelve waarschynlyk vooreerst niet gewyzigd zoude worden, en dat het eene hopelooze zaak was om eenige verandering te verwachten, die het gevolg zoude zyn van eenige byzondere omstandigheden. Hy had getracht de gevoelens in te winnen van staatslieden van alle partyen in Engeland, en was tot de gevolgtrekking gekomen, dat alle voorstellingen, die door het Koloniale Parlement mogten worden gedaan, slechts aangezien zouden worden, als een stotje aan de weegschaal. Onder deze omstandigheden was hy van oordeel, dat, wanneer men een zoo groot vertrouwen stelde in de Britsche troepen, daar door dat zelfvertrouwen, dat aangewakkerd behoorde te worden, verloren zoude gaan. In Nieuw Zeeland had men de terugtrekking der troepen als eene harde zaak beschouwd, en hoewel de kolonisten aldaar thans aan de gevolgen daarvan leden, was men in Engeland van gevoelen, dat zulks een proces was, dat de kolonisten moesten doorgaan. Met de laatste maalboot van Engeland was berigt gekomen, dat dezelfde politiek in Canada was toegepast, en dat niet alleen de troepen waren verwyderd, maar dat de bevolking zelfs opgeroepen was, om voor die krygsbehoeften te betalen, die zy hadden achtergelaten. Spreker zeide, dat de koloniale toelage aan de troepen was verstrekt op een tyd, toen de levensmiddelen zeer duur waren.—Deze tyd was thans voorby, en er bestonden goede redenen, waarom de toelage zoude worden ingetrokken. Tengevolge van de zending der Rydende Grenspolicie naar Basutoland voor Ryksdoeleinden, was de kolonie opgeroepen om een corps Policie te vormen tot bescherming der Noordelyke Grenzen, hetgeen £9000 zoude kosten. De kolonie had deze toelage voor de troepen verschaft, zoo lang als zy kon, maar zy had thans het geld daarvoor niet meer, en, indien zy opgeroepen werd, om te betalen, moest zy, of het geld leenen, of der bevolking meer belasting opleggen. Hy geloofde niet, dat, indien de kolonie voortging het geld te betalen, de troepen alhier zouden blyven, en hy was van oordeel, dat men niet konde zeggen, dat de kolonie onbehoorlyk handelde, als zy weigerde om de toelage verder te verstrekken.

De heer Quin zeide, dat het volkomen waar was, dat de Ryksregering het beginsel had aangenomen, om hare troepen uit de kolonie terug te trekken, maar dit was een feit, waarmede men sedert jaren bekend was, en hoewel men had gezegd, dat geene voorstellingen van de zyde der kolonie in dit besluit eenige verandering zouden brengen, had men gezien, wat het gevolg daarvan was geweest. Voor vele jaren was de eisch aan de kolonie gesteld, om £40 per jaar te betalen voor elken Britschen soldaat; maar toen had men gezegd, dat de kolonie eene zoo groote som niet kon betalen, maar dat zy £10,000 per jaar konde betalen, en, naar zyn gevoelen, zoude het zeer onverstandig zyn, indien men deze toelage introk, voordat de ryksregering bepaaldelyk tot den maatregel was overgegaan. Hy dacht dat het ondankbaar zoude zyn van de kolonie en dat het eerder de pligt was van het Huis, om aan te duiden, dat de omstandigheden der kolonie van byzonderen aard waren, en de Ryksregering haar besluit in herziening te doen nemen. Het edele lid voor Beaufort verlangde naar de invoering van Verantwoordelyk Bestuur, en iedereen wist, dat er een nauwe zamenhang bestond tusschen dien Regeringsvorm en de terugtrekking der troepen. Wel is waar, was deze toelage oorspronkelyk gegeven, wegens de duurte der levensbehoeften; maar sedert jaren had noch een officier noch een soldaat er een duit van gekregen, maar het geld was in de Rykschatkist gestort. Hy beschouwde de terugtrekking der troepen als een der grootste rampen, die de kolonie konden treffen, en hy zou derhalve tegen motie stemmen.

De heeren Ayliff en Smith spraken vervolgens tegen, en de heer Stanton voor de motie.

De heer De Villiers was het geheel eens met het edele lid voor Beaufort, dat de tyd gekomen was, waarop deze toelage van £10,000 zoude worden afgeschaft. Hy gaf toe, dat het een kleine som was voor de Britsche regering, maar het was een groote som voor de kolonie, en de intrekking daarvan zoude geen invloed uitoefenen op de Ryksregering. Het lid voor Beaufort deed in zyn pogingen, om de inkomsten en uitgaven in evenwigt te brengen, juist al het mogelyke om de invoering van Verantwoordelyk Bestuur uit te stellen. Hy (de heer De Villiers) ontkende, dat er eenige zamenhang was tusschen dien Regeringsvorm en de terugtrekking der troepen, wat Zyne Excellentie ook mogt zeggen, want men had gezien, dat de troepen waren teruggetrokken van Ceylon en Mauritius, waar geen Verantwoordelyk Bestuur was. Daar men al het mogelyke deed om de inkomsten en uitgaven in evenwigt te brengen, behoorde men de motie aan te nemen, zonder te wachten, totdat de troepen waren teruggetrokken.

De heer Clough sprak tegen de motie.

De heer Sprigg beschouwde de kwestie eenvoudig als eene van bezuiniging. Tot de verwydering der troepen uit de kolonies had men in Engeland besloten op een bepaald beginsel, en de natie was het volkomen daarover eens.

De heer Porter zeide dat hy de motie zoude ondersteunen, op grond dat het een misdryf en een fout zoude zyn om zulks niet te doen. In deze zaak was van een kontrakt geen sprake. De toelage was verstrekt in de eerste plaats, wegens de duurte der levensmiddelen, en was bestemd om de officieren en hunne huisgezinnen te gemoet te komen, maar sedert jaren had geen enkele officier er een duit van gekregen. Dit was geene kwestie van kontrakt, maar van politiek, en hy zag geene reden, om te gelooven, dat de kolonie de diensten der troepen konde koopen door de betaling van deze £10,000. Zoowel Canada als Nieuw Zeeland konden aanspraak maken op uitzondering van den algemeenen regel, maar geene uitzondering was met betrekking tot deze kolonien gemaakt, en hy geloofde niet, dat eenig besluit van het Huis voor een enkelen dag het lot van eenig Britsch soldaat zoude veranderen. De terugtrekking der troepen uit de kolonies was eenmaal de gevestigde politiek van Engeland, en hy geloofde, dat, indien men de £10,000 nog verder bleef toestaan, men ze even zoo goed in de Tafelbaai kon werpen.

De Koloniale Secretaris was van oordeel, dat het Huis er verkeerd aan zoude handelen om de £10,000 in te trekken. Het edele lid voor de Kaapstad had gezegd, dat in deze zaak van een kontrakt geene sprake was, maar hy (de Koloniale Secretaris) dacht, dat het een stilzwygend kontrakt was, dat het geld betaald zoude worden, zoo lang als de troepen in de kolonie bleven. Toen men besloten had deze toelaag te verschaffen, was bepaald, dat de officieren 3s. per dag zouden ontvangen, en dat aan de soldaten zekere kruidenierswaren zouden worden verschaft. Het bedrag, dat van de kolonie gevraagd werd, was £33,000 per jaar; maar de kolonie had gezegd, dat zy zooveel niet kon betalen, maar doen zou wat zy kon. De officieren kregen thans 1s. 6d. per dag, en de soldaten kregen hunne toelage tegen eene koste van meer dan £10,000 per jaar, en hy beweerde, dat de kolonie niet geregtigd was om de betaling dezer bydrage aan de Ryksregering te weigeren, zoo lang de laatste hare toelage verstrekte. Deze resolutie was eene soort van uitdaging aan het Ryksbewind. De Gouverneur had alles gedaan om de verwydering der troepen te doen uitstellen, en de weigering dezer toelage zoude den eenigen grond wegnemen waarop de Gouverneur anders konde te werk gaan. Ofschoon de troepen uit Nieuw Zeeland waren teruggetrokken, geloofde hy toch, dat de ingezetenen dier kolonie op de eene of andere manier zouden worden geholpen. Hy geloofde niet dat de Ryksregering de kolonisten zoude laten vermoorden, en hoopte, dat het Huis zich wel zoude bedenken alvorens het zulk een verderfelyk besluit nam.

De Prokureur Generaal en de heeren Quinn en Moodie spraken vervolgens nog tegen de motie en de heer Ziervogel ten gunste daarvan, waarop het Huis verdaagde tot acht uur.

Des avonds sprak de heer Reitz voor de motie, en betoogde, dat wy uit hetgeen wy wisten van de Engelsche regering, gerust konden opmaken, dat zy zich niet op ons zoude wreken, indien wy weigerden, langer eene som gelds te betalen, welke wy niet konden opbrengen.

De heer Merriman was van gevoelen, dat de troepen van groot nut voor de kolonie waren, en dat, indien zy teruggetrokken werden, men eene Burgerwet zoude moeten uitvaardigen voor gevallen van nood, waardoor de kolonie jaren achteruit zoude worden gezet. De koloniale toelage van £10,000 was het eenige blyk van erkentelykheid, dat wy gaven aan Engeland, voor de door hetzelve aan ons verleende bescherming, en hy dacht, dat wy niet behoorlyk zouden handelen, met dezelve afteschaffen.

De heer Ziervogel was ten sterkste tegen de toelage. Hy zeide, dat wy ten gevolge van den toestand onzer financien thans geene £10,000 konden betalen, doch dat het ongerymd was te veronderstellen, dat Engeland om deze reden zyne troepen zoude terugtrekken.

De heer Cole hield eene rede tegen de motie. Het edele lid voor de Kaapstad had gezegd, dat de koloniale toelage niet onder de militairen werd verdeeld. Hy geloofde, dat hy zich daarin vergiste. Het was niet meer dan billyk jegens de Ryksregering, dat ieder officier, die in de kolonie diende, iets boven zyn gewoon traktement zoude ontvangen, en de koloniale toelage werd gebruikt tot de verhooging der traktementen. Wy betaalden £10,000 en kregen in elk jaar £350,000 daarvoor terug. Dit was een feit. Zoo men deze toelage introk, zoude zulks strekken, om de verwydering der troepen uit de kolonie te verhaasten, en, men mogt zeggen, wat men wilde, de kolonie konde het zonder de uitgaven der militairen niet stellen.

Nadat de heer Stanton nog voor en de heer Louw tegen de motie had gesproken, zeide de heer Foster, dat hy hoopte, dat het comité zich wel zoude bedenken, alvorens het de motie aannam. Zonder twyfel zoude de dag komen, waarop de kolonie voor hare eigene bescherming zoude hebben te zorgen, maar inmiddels behoorden wy ons geboorteregt niet weg te werpen. Wy betaalden slechts een zevende van onze inkomsten voor onze verdedigingsmiddelen, terwyl Engeland een derde van zyne inkomsten betaalde voor de Land- en Zeemagt. Engeland was het eenige land, dat zyne kolonies geene belasting oplegde, Holland b. v. belastte Java en Spanje Cuba. Hy dacht dat wy, in plaats van deze toelage in te trekken, liever moesten zeggen, dat wy in tyden van voorspoed dezelve zouden vermeerderen.

De heer Molteno maakte het denkbeeld bespottelyk, dat op de politiek van de Ryksregering eenige invloed zou worden uitgeoefend door eenig besluit, dat het Huis omtrent de koloniale toelage mogt nemen.

De heer Manuel dacht dat het zeer onbehoorlyke zoude zyn, om dit bedrag van de begrooting te schrappen, en, uit een geldelyk oogpunt beschouwd, zoude het zeer onverstandig zyn.

De Koloniale Secretaris antwoordde kortelyk op hetgeen de heer Molteno had gezegd en was van gevoelen, dat niemand zoo veel had gedaan, om de kolonie in hare tegenwoordige moeijelykheden te brengen, als het lid voor Beaufort. Hy hoopte, dat het Huis de motie zoude verwerpen als onnoodig en schadelyk.

Het Huis ging toen tot stemming over en de motie werd aangenomen met eene meerderheid van twee stemmen.

VRYSTAAT.

(Uit de Tyd.)

BLOEMFONTEIN, 2 SEPT., 1869.—Maandag morgen vroegtydig verliet ZHEd. de Staatspresident de hoofdstad om tegen November herwaarts weder te keeren. Wy hopen dat dit verlof van 5 maanden aan ZHEd. die ontspanning zyner zware zorgen verschaffen moge, welke hem in staat zal stellen met vernieuwden moed en yver zich aan de belangen dezer Republiek te wyden. Voor zooverre wy van ZHEd. meenden te mogen opmaken, behoeft men zich geenszins te verontrusten over de vertraging, welke het ratifiëeren der conventie ondervond. De heer J. J. Venter heeft als fungd. Staatspresident andermaal zyne betrekking aanvaard.

Het blykt voortdurend zeer moeijelyk den juisten toestand onzer grenzen te schetsen, daar de verschillende rapporten dikwerf tamelyk tegenstrydige berigten bevatten. Dat de kaffers zich met eenen goeden afloop der zending Tsekelo-Daumas vleijen, is natuurlyk, doch wy gelooven tevens dat hun langzaam wegtrekken bevorderd wordt door de vele erbarmelyke wyze, op welke aan de occupatie [illegible] wordt voldaan. Wy hebben op eene strenge toepassing aangedrongen, en gelooven dat het meer dan tyd is, dat eindelyk die bede verhoord wordt.

Blykens opgave van den Tresorier Generaal, voorkomende in de *Gouvernements Courant* van gisteren, is wederom eene somma van £900 Gouvernements Noten verbrand. Het geheele bedrag dat thans vernietigd is, is £9,800 stg.

De heer Stuckie van Kroonstad is toegelaten als beëdigd translateur voor de Engelsche en Hollandsche talen.

De Bisschop van Kaapstad wordt binnen kort alhier verwacht. Gelyk onze lezers kunnen begrypen staat dit in verband met de zaak van den voortvlugtigen Edward Twells, alias Ephraim Brown. Van geloofwaardige zyde is ons verhaald dat hy eene jaarlyksche som heeft toegekend van £20 aan elk zyner koorknapen, tot voltooijing zyner opvoeding.

(Uit de Friend.)

EEN HOOFDREGTER VOOR DEN VRYSTAAT.—Wy hebben vernomen dat Advokaat de Villiers van de Kaapstad onlangs, toen hy in gesprek was met President Brand, zich bereid heeft verklaard om het ambt van Hoofdregter voor dezen Staat te aanvaarden, mits het daaraan verbondene salaris worde verhoogd tot £1,000 per jaar (in Vrystaatsche munt,) in plaats van £700, zoo als door den Volksraad is bepaald. Echter wordt gemeld, dat, indien den heer de Villiers zyne keuze werd gelaten, hy veel liever de betrekking van Staatsprokureur zoude aannemen, hetgeen hy zoude willen doen tegen een salaris van £700 per jaar, mits hy te allen tyde verlof zal hebben, om private praktyk te ondernemen, wanneer hy in zyne publieke ambtsbediening daardoor niet wordt verhinderd. De heer Brand heeft, naar wy gelooven, het raadzaam geacht, om geen van de voorstellen des heeren De Villiers aan te nemen, maar zal dezelve waarschynlyk aan den Volksraad voorleggen. Wy hopen van harte, dat dit achtbare ligchaam het gevraagde salaris zal verschaffen en dat President Brand in staat zal zyn, Advokaat de Villiers op dat punt gerust te stellen.

DE STAATSPRESIDENT.—Er zyn sommigen onder ons midden, die openlyk als hun gevoelen uiten, dat President Brand en zyne familie nooit naar Bloemfontein zullen terugkeeren, en anderen, die even stellig beweren, dat hy zeker zal terugkomen, maar slechts voor een korten tyd, byv. voor eenige maanden, of op zyn hoogst voor een of twee jaren. Wy gelooven dat deze laatsten gelyk hebben, en dat de hr Brand er ernstig over denkt, om eerlang zyne hooge betrekking te laten varen. Zulks heeft hy reeds sedert lang gezegd, zoowel in het publiek, als in antwoorden op rekwisities. De President heeft den 15den November bepaald als den dag, waarop hy de Transvaalsche commissie omtrent de grenskwestie zal ontmoeten in tegenwoordigheid van den Luitenant Gouverneur van Natal, die scheidsregter zal zyn, zoodat hy (de heer Brand) er bepaaldelyk op rekent, om tegen dien tyd weder te huis te zyn. Het is volstrekt niet waarschynlyk dat de heer Brand er aan zal denken om zyn ontslag in te dienen, voordat de Aliwalsche Conventie finaal bekrachtigd zal zyn. Hy zal het werk, aan welks voltooijing hy vyf jaren heeft besteed, namelyk de vernietiging van de kracht der Basutos, voorzeker niet ongedaan laten. Hy is evenwel niet te laken, wanneer hy, zoo hem goede vooruitzigten worden geopend aan de Kaap, zich aldaar met der woon vestigt.

DIAMANTEN.—Uit een privaten brief, gedateerd Vaalrivier, den 27sten Augustus, vernemen wy, dat in die streek allerwegen diamantzoekers bezig waren. Onze correspondent koesterde eerst eenigen twyfel omtrent de zaak, maar die was thans geheel en al weggenomen, en hy meldt, dat diamanten niet alleen voorhanden zyn, maar dat zy zelfs in groote hoeveelheid worden gevonden. De heer John McCabe heeft op vyf of zes uren afstands van de Vaalrivier een diamant opgetild. De heer M. L. Pincus, van deze plaats, is van de Vaalrivier teruggekeerd, en heeft drie of vier kleine diamanten medegebragt, twee waarvan, naar men zegt, van het eerste water zyn.

HET POSTGELD.—Het verheugt ons te vernemen, dat President Brand de postgeldkwestie voor het Koloniale Gouvernement heeft gebragt, met het doel om eene overeenkomst te sluiten tusschen dezen Staat en de kolonie, maar dat, wegens drukte, nog geene stappen zyn genomen in de zaak. ZHEd. heeft, naar men zegt, voorgesteld, dat brieven en nieuwsbladen, waarop in de kolonie vooruit is betaald, franco door dezen Staat zullen passeren, en afgeleverd zullen worden in alle deelen van den Staat; en dat brieven en bladen, waarop het Vrystaatsche postgeld is betaald, vry door de Kaapkolonie zullen passeren en aldaar worden afgeleverd. Wy hopen dat, daar de regering der Transvaal zich postzegels heeft aangeschaft, eene dergelyke overeenkomst met dien Staat zal worden gesloten.

THE
[illegible]

Cape Town, September 1[illegible], 1869.

HALF A LOAF OR NONE.

OUR political iconoclasts have been vigorously at work. They have crept stealthily up to the objects of their destructiveness. With sturdy arm, heavy maul, and blinded judgment, they have hammered at the Constitutional imagery with undoubted zeal, breaking off arms, feet, and other portions of their distasteful objects without discrimination. With a few more smashing blows, they would soon leave us nothing but a mutilated torso, only to supply its place with *their* Frankenstein,—Responsible Government. Their warmth, stimulated by motives which we will not now stop to consider, has outrun their discretion. Led on by Mr. Molteno, to whom so many in the House religiously bow down, they rush to conclusions, at first sight apparently good in themselves, but such as must, on calm reflection, become as deadly mischievous to the welfare of the country, if approved of by the Upper House, as they are ill considered, and, in some respects, unconstitutional, and such as no British Parliament has ever heard of till now. They do not appear to be aware that there is, however, a limit even to their power, under and with the Constitution,—that all or anything they do, although it pass the Legislative Council, may be vetoed by the Governor, or be reserved for the consideration of the Imperial Government, and by it be negatived. The narrow majority in the Assembly, which bowed to the beck of the honorable member for Beaufort West, whose motives, zeal, and ability are unquestionable, and whose aim is unmistakeable, the narrow majority, we say, who followed his lead, could not have given the attention of men, the fair reasoning faculties of legislators to the whole question of retrenchment in all its honest bearings, when they voted the withdrawal of the £10,000 extra allowance for the troops, who spend £350,000 per annum in this colony. The country will not endorse the vote; of that we are certain. It will very properly agitate the whole frontier. And if the constituencies near the metropolis, the Paarl, Stellenbosch, Malmesbury, Piquetberg, Worcester, Caledon, Swellendam, and even such as Clanwilliam, Fraserburg and the other stock breeding districts, in their present poverty stricken condition, do not wish to be made still poorer than they are, by loss of the money which is spent in those places, for forage, breadstuff, grain, sheep, cattle, wine, spirits, and other produce, which the Military now consume, and pay for in hard cash; and Simons Town do not wish to be deprived of the money which the retention of the troops here, causes to circulate and to keep business going, the sooner every such constituency follows the example of some of the remote frontier towns and Port Elizabeth, and make known by public representations, to the Governor and the Legislature, that the country does not approve of the objectionable vote, the better will it be for the Colony generally. No one knows better than Mr. Molteno does, that the colony can *well afford* to pay the £10,000. If we reckon at the very lowest, that the Military spend, per annum the sum we have mentioned, it would, as a profit of 5 per ct., give, in round numbers, close upon £20,000. But do we not make more than five per cent out of the £350,000? Should we, then, wantonly, we might almost say wickedly, throw away our bread? If we do continue the allowance, we still make a profit of, at least, quite as much, say £10,000. Refuse the grant now, and for £10,000 we lose the balance of the £20,000. Now we give £10,000 out of what the military *themselves* pay us, we have £10,000 left for ourselves, and, in addition the circulation over all the colony, and for part remittance to Europe, for imports, the £350,000. Will the constituencies then be so foolish as to sit still, and see this really great boon, taken from us, as the troops certainly will be, almost immediately, if the allowance to them be refused by the Parliament? As an eminent statesman, Sir Robert Peel once advised the people of England, when they wanted the reduction of an obnoxious import duty—to "agitate, agitate, agitate," so say we now to our fellow colonists—be up at once, and doing—agitate, agitate, agitate; and send in memorials thick and fast, to counteract the suicidal vote of which Mr. Molteno's followers have not, we fear, clearly seen the mischief and the grief it would fasten upon us. Again we say, agitate, agitate, agitate—and retain the troops as long as you can that, you may have the benefit of their expenditure in every possible way.

CHEVALIER DU PRAT AND THE "STANDARD."

Cape Town, 4th Sept., 1869.

WILLIAM FOSTER, Esq., Printer and Publisher of the *Cape Standard*, Cape Town.

SIR,—We are instructed by His Honor the Chevalier Alfredo Du Prat, Commissioner of H.M.F. Majesty the King of Portugal in the Court of Mixed British and Portuguese Commission for the suppression of the slave trade, Consul-General in this Colony for Portugal and Minister Plenipotentiary from Portugal to the Transvaal Republic, to demand from you, as printer and publisher, and reputed editor of the *Cape Standard* newspaper, a most ample, unqualified, and satisfactory apology for the gross libel upon him, contained in the subleader of this day's *Standard*, wherein he is charged, amongst other things, with having personally received from the President of the Transvaal Republic a handsome *quid pro quo* (that is to say a bribe or some dishonorable douceur) in return for an implied abuse of his powers as such Minister Plenipotentiary, and with having diplomatically shut his eyes for the last twenty-five years to the existance of that slavery on the East Coast which it was his diplomatic duty to suppress. The apology which is to be perused and approved of by us, is to be published, at your expense, in every paper of the Colony, in the London *Times* and in the *Diario do Governo* of Lisbon.

The Chevalier Du Prat disclaims making the affair a matter of mere pecuniary compensation, and he will therefore accept, without further terms, the apology demanded, provided it be made at *once*, failing which he will institute an action for the recovery of the heaviest damages which the law will grant for the vindication of his character as a public official and as an honorable man.

Any damages he may recover are not destined, of course, to remain in his pocket, but he will exact them as a protection to himself and others from similar intolerable aspersions.

The libel is the more cowardly as it is published in the issue of the paper which is transmitted by the outward bound mail to Europe, where it will be read, and, in the absence of any opportunity to refute or explain it probably credited by all who feel an interest in the important public questions, the subject of comments and statements.

We are, &c.,
FAIRBRIDGE & ARDERNE.

Cape Town, 7th September, 1869.

Messrs. FAIRBRIDGE & ARDERNE, Cape Town.

GENTLEMEN,—Having been absent from town your letter of the 4th instant reached me only last evening, and I unhesitatingly express my sincere regret that the article in Saturday's *Standard* should have been considered personally offensive by Chevalier du Prat. I have distinctly to state, that in reply, it was not intended to impute to the Chevalier the acceptance of any bribe, nor indeed, by himself personally, the acceptance of anything whatever, in connection with his recent negotiations in the Transvaal; neither was it meant that in his capacity as Judge of the Court of Mixed Commission, the Chevalier had in any respect failed faithfully to discharge his duty. The article was a public criticism on negotiations conducted between two States, adverse, as is believed, to the interests of Great Britain and of this Colony. And with respect to the charge against Portugal of indirectly permitting the slave trade to continue on the Eastern coast, that has been a matter of complaint for years past, and it was only implied that the Chevalier Du Prat must have been cognizant of it in his diplomatic capacity.

After careful consideration of the articles in question, I fail to see that the construction you have placed upon it is a right one, or that it can be so generously understood. Of Chevalier Du Prat's personal honour and strict integrity there can be no doubt whatever, and these have never been impugned in the columns of the *Cape Standard*.

Yours, &c.,
W. FOSTER.

P.S.—On referring to the article in this morning's paper, I observe an omission to indicate with sufficient distinctness what officials are meant as having connived at the slave trade. It should have been East Coast officials. Certainly it was not intended to apply to Chevalier Du Prat, and attention shall be called to this in the next issue of the paper.

Cape Town, September 7, 1869.

W. FOSTER, Esq., Cape Town.

SIR,—We have the honor to acknowledge the receipt of your letter of this day's date in reply to our communication of the 4th instant.

Before submitting it for the consideration of our client, the Chevalier Du Prat, we have to request you will be good enough to state whether this letter is tendered to us as the apology which has been demanded on behalf of our client.

We are &c.,
FAIRBRIDGE & ARDERNE.

Cape Town, September 8, 1869.

Messrs FAIRBRIDGE & ARDERNE, Cape Town.

GENTLEMEN,—In answer to the inquiry in your letter of yesterday's date, I beg to state that I conceive my prior letter should sufficiently satisfy your client that no reflection was intended or made upon his personal honor and integrity, and I have nothing more to say upon the subject further than that, as the misunderstanding has been a mere matter of public comment, I propose to publish your letter and my answer in the *Cape Standard* of to-morrow.

Yours, &c.,
W. FOSTER.

Cape Town, 8th September, 1869.

W. FOSTER, Esq., Cape Town.

SIR,—We have submitted your two letters of the 7th and 8th instant to the Chevalier Du Prat.

After careful consideration of their contents, he instructs us to convey to you in return his sentiments.

The Chevalier Du Prat thinks that his long residence in this Colony, and the public manner in which the proceedings of the Mixed British and Portuguese Court Commission have been conducted—afforded ample opportunity to yourself and others to judge of his conduct—should have protected him from the dishonourable imputation you saw fit to cast upon him.

The Chevalier has the highest regard for the people and government of the country, which for two centuries has been connected by the closest alliances with Portugal, and he feels an unfeigned interest in the welfare of the community amongst whom he dwells; but he has yet to learn that a treaty concluded by Portugal with another State, adverse (in the opinion of the editor of the *Cape Standard*) to the interests of Great Britain and of this Colony, is necessarily immoral, and subjects the negotiator to vulgar, impertinent, or libellous comment.

As you have withdrawn both in your newspaper and in your private letter to us the charges made by you affecting the Chevalier's personal probity and honor, he considers it undesirable to proceed further with what he has the best legal authority for saying is a clear case of wanton libel.

But he declines to accept either your leader of yesterday or your letter to-day as a proper apology. A manly acknowledgement of your injustice to the Chevalier would have been readily accepted, as he was quite prepared to receive the assurance that the offensive article had crept into your paper without your knowledge and was the work of a subordinate; but besides the pitiful, paltry character of your explanations, unworthy in his opinion to be tendered to a gentleman in satisfaction of a discourtesy, he observes you attempt to vindicate yourself from a libel on him at the expense of his country, and as such he rejects your illiberal, ungenerous professions of regret.

It is superfluous for the Chevalier Du Prat to vindicate the Government of Portugal from the adverse criticisms of the *Cape Standard*; and mendacious as these criticisms are, the Chevalier begs to assure you that while his Government might notice charges of malfeasance publicly preferred in a newspaper against any of its servants, yet one of the last things in the world it would do would be to bestow any attention on charges against its policy, however libellous contained in the *Cape Standard*, or any similar production.

Finally, the Chevalier requests you will publish the whole of the correspondence in this case. You have disclaimed the obvious meaning of your original charge, and so far as the Chevalier is personally concerned this is really all he requires.

We are, &c.,
FAIRBRIDGE & ARDERNE.

In the Legislative Council on Wednesday, it was agreed that the Governor be requested to bring in a Bill for the suppression of vagrancy. It was also agreed that His Excellency be requested to introduce a Bill for the execution within prisons of criminals condemned to death. The Divisional Councils Toll Bill was read a third time and passed, and the Bee Protection Bill passed through Committee.

On Friday a message was received from the Governor relative to the Transkeian Territory. Mr Godlonton's resolutions relative to the same territory and the natives generally were referred to a select committee. The Religious Disabilities Act Amendment Bill was read a third time, as were also the Bee Protection Bill and the Eastern Province Bank Bill. The Council then adjourned till this day Monday.

On Wednesday the Assembly, after a long debate, adopted a resolution proposed by Mr Porter, that the House adheres to the offer made to the Kowie Harbour Company last year.

On Thursday and Friday the resolutions respecting Retrenchment were under consideration. Up till 6 o'clock on Friday evening, thirty-three resolutions had been approved, and three rescinded One of the latter referred to salvage to Port-captains of Algoa and Table Bays; the second to the office of Assistant Registrar in the Supreme Court, and the third to the office of Assistant Registrar in the Court of the Eastern Districts. In committee it was resolved to abolish the two latter offices. This the House now refused to do.

PARLIAMENT AND COUNTRY.—Nothing is more surprising than that Parliament should appear so utterly ignorant as it does, of the feelings of the country on the subject of Parliamentary Reform. Every member of the two majorities which rejected the Governor's scheme, and Mr. Probart's resolutions, seemed to act as coolly and confidently as if he had the whole country at his back. Nothing can be more fallacious. As the country speaks out, it is plain that the press interpreted its judgment rightly when it pronounced decidedly that Reform was wanting. The great guns of the majority are found to be standing on—nothing. Beaufort West, at a public meeting, repudiates Mr, Molteno. Swellendam sends a special remonstrance to Mr. Moolie. Colesberg gives its members a broad hint that they are doing just the very opposite of what they ought to do. Middelburg at a public meeting says ditto. And last, but not least, Graaff-Reinet, by a petition which in 2 days received 100 signatures, including all the principal inhabitants of the town, emphatically endorses the action of its junior member.

There is something almost comical in the idea of our representatives going down to Cape Town, calling out open-mouthed for Retrenchment, threatening everybody and everything with the knife, even, in its resolutions respecting the pension list, showing a shameless hankering for repudiation;—and yet the moment the Governor supported by the country, proposes a reduction in Parliament, this patriotic body turns round and says "No, you must not touch the Constitution."

Is the Constitution, then, greater than the people? Is the Parliament of more importance than the country? We can tell that party which consists of Mr Molteno and his tail, and they are doing all they can to render the House more unpopular with the country than it is. Badly as the Governor stands in public estimation, it is far more common to hear Parliament reviled than him. And, rightly or wrongly, the impression is far more general that our present difficulties are rather attributable to the action of Parliament, that to that of the Executive Government. The truth is, that there have been errors on both sides. But the majority by its present course of action is flying in the face of public opinion.—*Graaff-Reinet Herald.*

EFFECTS OF THE DROUGHT.—An esteemed correspondent, writing to the *Watchman* from the Waschbank, under date 27th August, says:—"The drought broke up on Monday evening last; we had had neither rain nor snow since May last. The snow commenced about eight o'clock on Monday eight, and continued without ceasing until midday on Wednesday. It was accompanied by a fierce south-east wind; so fierce that no person could attempt to go out in it, or he would be blinded with drift snow. In many places the snow lay from two to six feet in depth, and in kloofs it was dangerous to enter, as the snow was in some parts 20 feet deep. It is rather strange for a person from Europe to find himself in South Africa hemmed in as we were on Tuesday morning, and obliged to cut a passage from the doors, against which the snow was piled many feet in thickness; looking at our usually warm climate, a person on leaving England would think to have done with this sort of work. The losses in sheep and cattle have been fearful. Several of the farmers have lost from 100 to 500 sheep. There are no sheds amongst them, so the sheep are completely at the mercy of the weather. This is Friday, and the country has still its coat of snow."

FREE STATE.

(*From the Friend.*)

THE STATE PRESIDENT.—His Honor the President, after just six days' stay, left once more for the Cape, on another two months' leave early on Monday morning last, with the avowed object of fetching his family and again taking up his fixed abode in this town. Since this second departure of Mr Brand, there are those in our midst who openly declare that neither he nor his family will ever return to Bloemfontein; and there are others again who just as positively assert, that he will assuredly return, but for a short time only, say a few months, or at utmost one or two years. We believe this second class to be correct, and that Mr Brand has serious thoughts, ere long, of resigning his high office; in fact he has all along said as much both in public utterances and in replies to requisitions. Mr Brand has fixed the 15th November next for meeting the Transvaal Commission on the line question in presence of the Lieut.-Governor of Natal as arbitrator or mediator, so that he (Mr Brand) evidently reckons upon being back by that time. Whether Mr President Pretorius will make it convenient to attend, with his Commission, on the day named, is, however, matter of doubt. He (Mr Pretorius) may at that time be in Europe, on the sea, or elsewhere; nothing, we believe, but the *harde geld* being required to enable him to start on his projected journey. It does not at any rate seem probable that Mr. Brand will think of sending in his resignation before the Aliwal Convention shall have been finally ratified and confirmed. Depend upon it, the President has spent too many anxious days and years over the Basuto question willingly to leave it unsettled. Having spent on it at least five years of his life, and during the whole of that period having devoted his nearly every thought, and strained every nerve, to carrying out his policy of breaking down the power of the Basutos, he will not, if possible, leave that work unfinished. At the same time, it is very evident that Mr. B. is still strongly attached to the Cape, and if anything advantageous to his prospects, or those of his family, should there offer, he would undoubtedly accept of it; and who could blame him? We certainly could not. We believe that in times of peace he (Mr, Brand) would have still more trouble and anxiety in carrying on the Government here than in time of war, inasmuch as that much greater things, in the way of improvement, would be expected of him.

COLONIAL POSTAGE.—Mr President Brand has, we are glad to learn, brought the question of postage, with a view to a mutual arrangement between this State and the Cape Colony, before the Colonial Government, but press of Business at the time, connected with the Parliament, had prevented anything being done in the matter. Mr Brand will doubtless mention the subject once more on his return to the Cape. The proposal, as before stated, is to the effect that letters and papers prepaid in the Cape Colony shall pass through or be delivered in all parts of this State free; and that a like privilege shall be extended to us, viz., that letters and papers, on which the Free State postage has been paid, shall pass through, or be delivered in any part of the Cape Colony free. This regulation, or mutual arrangement, has for years existed between this State and the Colony of Natal, to the great and manifest advantage of both. Now that the Transvaal Government has inaugurated a system of stamps for the prepayment of postage on letters and papers, a like understanding should without delay, be come to with that Republic. A people must remain barbarous where such high rates of postage are paid.

THE WEATHER.—In the Harrismith district snow has fallen very heavily. The pass over the Drakensberg to Natal was impassable for three days. At Abrikoosop many stock succumbed to the cold; and several farmers who live on the border have suffered severely. At Phillippolis the snowfall was almost unprecedented and all hands set to, and vigorously assailed each other with snowballs. The temperature this week is soft and genial, a north-easterly breeze has prevailed, and mild rains are anticipated. The drought generally throughout the State has broken up. This is a good thing for the Transgariep, which, however, does not appear to have been reduced to such straights as the Cape colony. But it is an established fact, that owing to the superiority of our soil and pasturage, we can go a twelvemonth without rain better than the colony can for six months. Hence the jubilanti tone of the Eastern Province Press on writing about the recent showers. The dust has been laid, and the colony is redeemed! Thrice happy colony!

CAPTAIN FAULKNER'S EXPEDIDITION.

The return of Mr Belville enables us (*Natal Mercury*) to give an outline in connexion with the little band who left our shores by the schooner *Florence* in August last for the districts of Zambesi and Nyassa. The last previously heard of the expedition was by Mr Arnold, who returned to Natal via the Cape in May, having left the party in January, some ninety miles up the river Zambesi, which river they entered on the 9th Sept. The whole party endured great hardships, suffering also from fever and ague. On the 28th December Captain Casement (late 68th Regt.,) died of small pox at Matingu's, and was buried on a conical hill, on the banks of the Zambesi, between two trees, noticeable to passers-by. By the *Congune* last week another member of the party, Mr Belville, reached this port, having left Captain Faulkner (late 17th Lancers) and Mr Norman (late 69th Regiment), the only survivers of the party (which originally consisted of six Europeans), on the 20th May at a point above Chibisa's, on the Shire, when Captain Faulkner and his companion intended pushing on to Grigaro, a long way further north, and on the western side of Nyassa. Their little steamer, *Faugh-a-Ballagh*, as has been previously stated, proved a failure, owing to her boiler being too small to enable them to get up steam sufficient for the power of the engine. In other respects she might have done very well, although on first entering the river the water was too shallow, light as was her draught of water. On the 17th February Mr Donovan, the second engineer, died of fever, near the junction of the Ruo and the Shire rivers, where he was buried, by the side of the grave of the lamented Bishop Mackenzie. On the 13th April Mr Perrin, the chief engineer, succumbed, having suffered from acute diarrhœa. He, poor fellow, had an aversion to medicine, and could not always be induced to take the prescribed remedies. He died at Massabe's village, near Chibisa (the Tschibisa of Dr. Petermann's map), on the Sire. Mr. Belville himself appears to have undergone on his way back hardships enough to have killed any man not possessed of an iron constitution, and such as few could have survived, the effects whereof he will be some time in shaking off, if ever. Such a *viva voce* detail of travels as his would, with ordinary mortals, go a long way to annihilate the romance of African travel. Launched alone on the Shire, he literally "paddled his own canoe" down that stream, meeting no very striking adventure until he reached a point where the river, overflowing its banks, formed a huge lake, bounded, as far as the eye could reach, by coarse grass which overtopped the watery expanse. Here the solitary *voyageur* was overtaken by a storm which raised such a sea as momentarily threatened to engulph his frail bark, which was all he had to depend on for dear life. Life under such circumstances is not, we believe, enlarged upon in the popular song "Paddle your own canoe," and, to be appreciated, ought we fancy, to be experienced, distance lending enchantment to such views. It was only by dint of the greatest exertion that Mr Belville managed at length to shelter himself by forcing his canoe a little way through the grass (on one side of the lake), which is so matted together as, at times, to bear being walked upon. Even there the swell was still so great as to all but swamp the canoe, which at length became wedged in so tight that all chance of exit was utterly cut off, and our prisoner was driven, in sheer despair, to try if he could reach terra firma by essaying to walk on the grass, pretty much akin to walking upon water, but he very soon became immersed up to the breast, and was rejoiced when he once more found himself seated in his old place in the canoe. In this frightful predicament he remained some sixteen days, his only subsistence ants, grass, and fungi. At intervals his hopes were raised by hearing the noise of passing natives in their canoes, to whom he shouted, but in vain, as they, not unnaturally deemed the sounds to proceed from something unearthly, and used all speed in getting out of the way. Meanwhile Mr Belville hoisted his trousers on top of the pole with which he paddled his canoe, and this, together with shouts, attracted some Shupangas—natives who had been in Capt. Faulkner's service, and were returning down the river—who recognised the voice and hastened to the rescue. By means of poles placed on top of the grass, as is done on ice in colder regions, Mr Belville was at length released from his perilous position, more dead than alive, and every kindness and attention was shown him by these people. Reaching the farm of Senor Azevedo, he was landed on the bank of the River at Mururu, and assisted by the Chupangas, managed to crawl rather than walk to that gentleman's house, where he was received with the greatest kindness, and hospitally entertained for a fortnight. The Senor is an educated man, possesses several rice farms in that locality, and lives in comparative comfort. He had resided two years in America. At this place Mr. Belville met the Commissary-General and some other officers of the Expedition recently arrived from Portugal, and passed a very pleasant time with them. As soon as sufficiently recruited, they kindly furnished him with clothes and means to reach Quillimaine, at which port he embarked in the *Congune* for natal. We ought to have stated that when he first started in his canoe his entire worldly possessions consisted of two pieces of cloth (white punjums), which were the only means he had to enable him to reach the coast. He had with him a small microscope, with which he examined the *débris* of the various streams, but found no trace of gold, nor did he learn of its existence in the localities through which he passed. Of Dr. Livingstone no tidings could be learnt. The son of one of the natives in Capt. Faulkner's service accompanied the Doctor when he started for the interior, of whom nothing had subsequently been heard; the store, the worst results were all that could be anticipated.

Original Correspondence,

THE "TROVATORE" AT THE MUTUAL,

BY THE MIRANDA-HARPER COMPANY.

Mr. Editor,—The ordinary frequenters of the Mutual Hall must have been surprised on Tuesday evening by two things, firstly, the close pack of human beings assembled there to witness Verdi's famous Opera, and secondly by the unexpectedly excellent manner in which the company put the tragedy upon the stage, and performed it in such a band-box theatre as they did. His Excellency the Governor and party honored the company with his patronage and presence, and was not among the least hearty of admirers who applauded the excellent points in this artistic performance. The announcement that it was to be performed, after what had been said of the Sonnambula, was sufficient to cause the seats to be very quickly taken: Little did the public expect that an opera could be so well got up,—even by professionals, as it was on Tuesday night, when one knows how exceedingly limited are the means at their disposal. But, from first to last, the story of the "Troubadour, or the Gipsy's Vengeance" was so presented to the audience as to command riveted attention and intense admiration. The story is a short one, and as it has been succinctly put lately by a contemporary, I extract it here for general information.

The mother of Azucena (Madame Leffler) an old gipsy, has been burned as a witch by the father of the Conte di Luna (Mr. Harper); and Azucena, in revenge of her mother's death, steals the younger brother of the Count, and brings him up as her son, under the name of Manrico (Mr. Miranda). He becomes a troubadour, and gains the love of Leonora (Miss Hirst), who is also beloved by the Count. The first act shows Manrico and the Count in pursuit of Leonora; and it ends with a challenge and a dual. In the second act, the gipsies are introduced. Manrico being wounded. He learns that Leonora is about to take the veil; and in the convent the rivals again meet, Manrico's followers overcoming those of the Count, and Manrico bearing off Leonora. In the third act the lovers are about to be united; but Manrico learns that Azucena is in the power of the Count, and condemned to be burned; and in his attempt to release her he is himself captured. The last act shows Leonora offering to marry the Count, as the condition of Manrico's freedom, but poisoning herself to prevent the Count's possession of her. The Count sends Manrico to the scaffold; and only after the deathblow has been struck does he learn from Azucena that he has sacrified his long-lost brother.

The appearance of Miss Hirst, as Leonora, was the signal for deep silence; and as usual, her first notes listened for in the remotest parts of the Hall. In the air, "*Twas night, and all around was still,*" she was most pathetic—while she gave the following cavatina "*To tell of love so glowing,*" in a brilliant manner, infusing into it the gleam of the true passion. Again, in the fourth act, the scena and aria "*Breeze of the night*" was rendered with unsurpassed sweetness and beauty. And her dying scene with Manrico, in the prison, was a finished piece of acting. Madame Leffler, as the Gipsy mother, Azucena, was a grand conception. Her impersonation of the agonised, revengeful mother, labouring under all the horrors of the acts which mischance had made her inflict upon herself and her children was terribly real, and thrilling in its effect upon the audience. Her vocalising "*Fierce flames raging*" was given with intense force, characteristic of the momentary feeling under which she was supposed to be labouring. The duett with Manrico, "*Thou art all too weak and weary*" was given with much pathos and artistic, dramatic effect; while in the prison scene, in the last act "*Home to our Mountains,*" she so carried away the feelings of the audience that they would have joined her in the last lines if it had not been contrary to the common rule of theatrical assemblies. It still rings in the ears of many—and portions of it are hummed in many directions. Mr. Miranda, as Manrico, to admit of a Paddyism, made his first appearance behind the scenes, romancing as a troubadour, and singing "*Lonely I wander,*" beneath the balcony of Leonora, whilst the Count de Luna (Mr. Harper) unluckily happens to be within hearing of his rival, and that maddens the poor noble. The full rich tenor notes floated well in and round the Hall, as the troubadour serenaded his lady-love, and had he been where all could view him he would not have escaped the applause he deserved. In the second act, his rendering of the air "*In the combat with me he contended,*" Mr. Miranda, freely portrayed the son's feelings as a warrior jealous of his honor and of his arms, and of the generous chivalry, yet secret influence that controlled his sword against a fallen foe. The Bridal song, in the third act "*Yes, thou art mine, love*" was delivered in a style worthy of Old Drury's best days—and where it was first placed on English boards. It was sung as only a first artist can give it, and therefore charmed the audience. His song of vengeance, when he rushes away to the rescue of his tortured mother Azucena, "*Strike down that dread pyre*" was full of dramatic power, and was masterly sung.

In the tower song, "Ah che la Morte," Mr. Miranda as a tenor singer sustained his high reputation and brought down the house, and an encore was the result. It was fine. I have merely to add to this that Mr Miranda, as an actor as well as a vocalist, gave only another proof by this opera, that he has truly merited all the encomiums I have read of him. Mr. Leffler, as Ruiz, had not much to do, but he did his work with excellent effect. Mr. Harper, as the Count, stern, wicked, revengeful, looked the disappointed and mortified and foiled lover from first to last. His song "*The tempest of the heart,*" won the hearty applause of the audience, and in the duet with Miss Hirst he was most affective. The concerted pieces were given in a most finished style, and in some parts were very impressive, beautiful, and applauded. Referring for a moment to the gipsy scene in the second act, the tableau was exceedingly fine, impressive, and admirable. It forced upon the audience an admiration that was expressed by the deepest, almost painful silence. And the dungeon scene in the fourth act—was, theatrically speaking—indeed great. In the whole arrangement the audience had to thank Mr. Miranda, whose duty, as stage manager, must have been exceedingly arduous. The accompaniment throughout was a vast improvement upon preceding ones, and gained Mrs. Morris well deserved commendation. I am glad to see the Opera is to be repeated on Tuesday next.

A LOUNGER.

MIRANDA-HARPER COMPANY.

Unparalelled Success

OF

Verdi's Grand Tragic Opera of

IL TROVATORE,

OR THE

GIPSY'S VENGEANCE!

WILL BE REPEATED

To-Morrow (Tuesday) Evening,

SEPTEMBER 14, 1869,

ACCOMPANIST—MRS. MORRIS.
STAGE MANAGER—MR. DAVID MIRANDA.

Secure Seats early at Messrs. DARTER.

A Special Train and Tram.

Flowers of Sulphur.

THE Undersigned is now landing from the *Major von Saff* his first supply for this Season of SULPHUR of the best quality, and has further shipments close at hand. For Sale at 28, St. George's-street.

J. G. STEYTLER.

OPENED

On Saturday, 4 instant.

OLOFF JOHN HORAK'S

WHOLESALE & RETAIL STORES,

MARKET-SQUARE, CAPE TOWN,

Shipping supplied with all requisites, including Live Stock, such as Oxen, Sheep, Poultry, &c., &c., &c.

STEAMERS COALED &c.

BARRELS AND TIERCES OF PORK & BEEF.

All kinds of Colonial Produce Purchased for Cash.

Board of Executors.

SALE OF

MOVABLE

AND

Immovable Property.

In the Estate of the late GEORGE WOLFGANG SPENGLER, Esq., of Cape Town.

WILL BE SOLD,

TO-MORROW, TUESDAY,

THE 14TH SEPTEMBER,

AT 10 O'CLOCK, ON THE SPOT.

THE Farm called "TAMBOERS KLOOF," situate near Cape Town, along the Lions Hill, in extent about 90 morgen, being known as equal to any first-class Farm for Wine, Corn, and for carrying on of a Dairy. It is also provided with Clay for Brickmaking, from which the late Proprietor derived considerable profits. On this Property is a large and commodious DWELLING HOUSE, STABLES, WAGON-HOUSE, and other OUT-BUILDINGS, also a DETACHED COTTAGE, well adapted for a Family desiring to live isolated and out of Town.

MOVABLE PROPERTY.

The usual variety HOUSEHOLD FURNITURE, comprising of Mahogany Chairs, with Horsehair Sittings, Sofas, Easy Chairs, Toilet and other Glasses, Carpets, Tables, Silver and Platedware, Dinner Sets, Kitchen Utensils, &c.

LIVE-STOCK.

Two Cart Horses, a number of Cows and Heifers, also a well-bred Bull.

GRAIN.

The Standing Crops on the Farm, being the production of

14 MUIDS OATS
3½ „ WHEAT
1 „ RYE.

The Landed Property will be up in three or more Lots, on favourable Terms.

The Sale will commence with the Moveable Property, after which the Landed Property will be sold.

F. J. BBOERS, Sec.

Cape Town, 13th September, 1869.

Mr. R. D. JONES, Auctioneer.

PROTECTEUR

Fire Assurance Company.

Annual General Meeting of Shareholders.

IN pursuance of the 25th Section of the Deed of Settlement, notice is hereby given that the Annual General Meeting will be held at the Office of the Company, on

Wednesday, 6th October, 1869.

AT 11 O'CLOCK A.M., PRECISELY,

For the purpose of receiving from the Directors General Statement of and Report on the Affairs of the Company for the year ending 31st August, 1869; to declare the Dividend; to elect three Directors in the room of those who retire, and for the appointment of two Auditors. The retiring Directors are Messrs. W C KUYS, A H HOFMEYR, and J C WESSELS, but who are, in accordance with the 21st Section of the Deed of Settlement, eligible for re-election. The retiring Auditors are Messrs. J J SEETTLER, Sen., and S V HOFMEYR, who are eligible for re-election.

By order of the Board of Directors.

S. J. DE KOCK, Secretary.

PUBLIC SALE.

THE Undersigned having resolved to dispose of his IMMOVABLE and MOVABLE PROPERTY, situate at "*Riebeeks Kasteel,*" will cause to be sold

On Tuesday and Wednesday,

THE 21ST AND 22ND SEPTEMBER,

WITHOUT THE LEAST RESERVE,

AND

WITH LIBERAL BONUS,

His pleasantly situated and Fertile Farm called "*KLOVENBURG,*" situate at *Botman's Kloof, Riebeeks Kasteel.*

Since the Undersigned has become the owner of this Farm, he has made several improvements to the Buildings, as well as to the Plantations; built a fine Cellar, new Outbuildings, Sheds, &c., &c.; and planted almost a new Vineyard, which yielded in the last season Sixty Leaguers of Wine, and the proceeds of which will annually increase. Much more could be planted, and the amount thereby increased to 300 Leaguers.

It is generally known, that Wine from Riebeeks Kasteel is considered the best in the Colony; 1400 Muids of Grain was the produce of the last harvest, notwithstanding the great drought of the past year.

The Pasturage is excellent, well adapted for Sheep and Goats and especially for the ANGORA GOAT.

No expense has been spared to bring said Farm in that order in which it now is, so that the Purchaser has only to reap the labour of the present owner.

Vicinity to the WELLINGTON RAILWAY STATION, for the present, and KOOPMANS RIVER as a future station, as soon as the line of rail is extend, will greatly increase its value. In addition to all these advantages the said Farm is one of the most pleasant residences, with a fine view on the surrounding mountains and bush situate between them.

Also will be sold,

MOVABLES,—Consisting of Cellar Implements, such as Stukvats of Six Leaguers and Ryders, Nine Fermenting Tubs, (Teakwood), Leaguers, Pipes, Treading and Receiving Tubs, Funnels, Buckets, Cocks and Pump, a Brandy Still, &c., &c., all of the best quality.

Two Horsewagons, (one of which quite new), Two Carts, Four Span Plough Harness, Four Sets Harness Saddles, Bridles, Spades, Pickaxes, Axes, Baskets, Long and Short Ladders, Large and Small Saws.

A Treshing Machine, by RANSOM & SIMS } As good as new.
A Winnowing Ditto, by GRANT. }

A CORN HARP, Bushels and Schepels.
FOUR Double and THREE Single Furrow Ploughs (HOWARD'S).
THREE large Ploughs, a large Fallowland Harrow, Three Howard's ditto, all kinds of Plough Furniture, &c., &c., all in excellent order.
NINETY sheets Galvanized Iron, a large quantity of old and new Leaden Pipes, Oak and Poplar Planks, Bellows, Anvil and whatever belongs to a Smithy, &c., &c.

Live-Stock,

20 SADDLE AND DRAUGHT HORSES
4 MULES
400 GOATS, 600 MERINO SHEEP, 60 Pigs &c. &c., &c., and whatever may be offered on days of sale.

☞ Sale to commence at 10 o'clock precisely.

J. E. DE VILLIERS LOUW.

J. G. STEYTLER, G.son, Auctioneer.

TO BUILDERS.

Re-construction of Mr. BLANKENBERG's Buildings at Bommels Hok, Koeberg.

PARTIES desirous of tendering for the reconstruction of MR. BLANKENBERG's burnt-down Farm House, situated as above, within 12 miles of Cape Town, and on the main road to Koeberg, can inspect the Plans and Specifications at the office of Mr. STONESTREET, Architect, and obtain all information from him.

Sealed Tenders to be sent to the undersigned on or before FRIDAY, the 17th instant, AT NOON. The lowest, or any Tender not necessarily accepted.

S. J. DE KOCK, Secretary
Protecteur Fire As. Co.

MUTUAL

Life Assurance Society.

OF THE

CAPE OF GOOD HOPE.

NOTICE TO MEMBERS.

A VACANCY having occured in the Board of Directors by the death of Mr. EDWARD HULL, Nominations of Candidates to fill the vacancy will be received by the Secretary up to the 14th of September next,

J. C. GIE, Jun, Secretary.

25th August, 1869.

MUTUAL

Life Assurance Society.

NOTICE TO INTENDING ASSURERS.

THE attention of those who may be desirous of assuring their Lives is respectfully invited to 9th Section of this Society's Deed of Agreement, which provides that holders of Policies effected *on or before the 1st November, 1869, are entitled to share in the Profits realized for the whole year ending 31st May,* 1870.

Forms of Proposals, Prospectuses, &c., may be obtained at the Head-office, or at any of the Agencies throughout the Colony.

By order of the Board,
J. C. GIE, Secretary.

Cape Town, 1st September, 1869.

IMPORTED

ANGORA RAMS.

BREEDERS are informed that Mr. CHAS. BARRY expects 20 very choice Angora Rams from Asia Minor in the course of next month. A new and successful Agency has been employed to obtain Animals superior to any yet imported here, and they will be offered at reasonable prices.

Mr. BARRY will also be prepared to supply Colonial-bred Rams of good stock in the course of the coming season.

Cape Town, 8th Sept., 1869.

English Dray Stallions.

THE Undersigned has for Sale two very fine *CART STALLIONS* of the above Breed, got by Mr. Cubitt's "Champion"—both Dark Brown, and nearly 16 Hands, with great compactness. This stamp is much required in the Colony for Draught purposes, and Breeders should not lose this opportunity.

CHARLES BARRY.

Public Meeting.

A PUBLIC MEETING of the inhabitants of Durban and surrounding District will be held in the Court Room TO-MORROW, TUESDAY, 14th Sept., at 3 p.m., to consider what steps it would be advisable to take with regard to the proposed abolition of the Periodical Court in this Village

N.B.—All interested are invited to attend.

High Sheriff's Office,

Cape Town, 1 th Sept., 1869.

IN Execution of the Judgment of the Supreme Court in the undermentioned Case, the following Sale will take place, viz.:—

Division of Swellendam.

S. C. HERTZOG versus Estate of the late HENDRIK KUUN, Sen.

On Monday, the 4th October, 1869, at 10 o'clock a.m., at Leeuw River, 300 Sheep, 4 Mares, 3 Geldings, 1 Wagon, 1 Cart, 1 Plough, 1 Harrow, Leaguers, Half aump, Household Furniture, &c.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

IN execution of the Judgment of the Eastern Districts Court, the following Sale will take place, viz.:—

Division of Cradock.

J. WOODLAND versus ROBERT DALY and JOHN BAKER.

On Saturday, the 18th September, 1869, at 10 o'clock a.m., at Cradock, 1 Buck Wagon, with 5 Yokes and Trektouw, 3 Oxen, &c.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

Shipping Intelligence.

ARRIVAL IN TABLE BAY.

Sept. 11—Winsome, schooner, 129 tons, Thos Barber, from Sunderland June 12, to this port, for orders. Cargo coals.

MARKT PRYZEN

Van den 6 tot den 8 Sept. 1869

		£	s.	d.	£	s.	d.
Aloes per lb.	Aloes, per lb.	0	0	0	0	4	0
Amandelen per lb	Almonds per lb.	0	0	0	0	6	0
Appelen per lb.	Apples, per lb.	0	0	0	0	0	0
Abrikozen per lb	Apricots, ditto.	0	0	4	0	0	4
Aardappelen p b	Potatoes p 3 b.	0	6	0	1	1	6
Azyn p. legger	Vinegar p. lea.	0	0	0	0	0	0
Boonen p 3 bushel	Beans p 3 bus.	0	15	0	1	11	6
Boter per pond	Butter, per lb.	0	1	1	0	1	7
Brandewyn p leg.	Brandy p leag.	11	15	0	0	14	14
Bokkevellen p st	Buckskins, ea.	0	0	0	0	0	0
Deg. Ossehuiden	Dry Oxhides, e	0	0	0	0	0	0
Eenden	Ducks & Musc.	0	1	5	0	2	5
Erwten per 3 b.	Peas per 3 bus	0	0	0	0	0	0
Eyeren per 100	Eggs per 100	0	6	8	0	7	6
Garst pr 3 bushel	Barley p 3 bus.	0	0	0	0	0	0
Ganzen per stuk	Geese, each	0	3	0	0	3	0
Haver p 3 bushel	Oats per 3 bus.	0	8	9	0	0	0
Havergerst, 100lb.	Oatshvs. 100lb.	0	0	0	0	0	0
Hoenders per st.	Fowls each	0	1	0	0	1	9
Hoorns, elk	Horns, each	0	0	0	0	0	0
Kalkoenen pr st.	Turkeys, ea.	0	4	0	0	7	2
Kuil p 16 zakken	Chaff, 16 sacks	4	0	0	5	2	0
Kalven per stuk	Calves, each	0	15	0	0	11	6
Koorn per 3 b.	Wheat pr 3 bus	0	17	0	0	18	1
Linzen, ditto	Lentils, p do.	0	0	0	0	0	0
Mealies ditto	Maize do.	0	12	1	0	16	6
Okkernooten p lb	Walnuts, p lb.	0	0	0	0	0	0
Patatas p 3 bushel	S. Potatoes, 3b	0	0	0	0	0	0
Peren per pond	Pears, per lb.	0	0	3½	0	0	3½
Pampoenen elk	Pumpkins, ea.	0	0	0	0	0	0
Persiken per lb.	Peaches per lb.	0	0	3½	0	0	3½
Rog per 3 bushel	Rye per 3 bus.	0	0	0	0	0	0
Rozynen per lb	Raisins per lb	0	0	1½	0	0	2½
Schapenvel. p st.	Sheepskins ea.	0	0	0	0	0	0
Merinovel. p st.	Mevino Skins.	0	0	0	0	0	0
Stroo p vracht	Straw p. load	0	0	0	0	0	0
Uijen p 3 bushels	Onions p 3 bus	0	3	3	0	8	1
Varkens, gemeste	Pigs, fattened.	0	0	0	0	0	0
——ongemeste	Do., unfattened	0	0	0	0	0	0
——speen	Do., sucking, e	0	0	0	0	0	0
Vederen. Str p lb	Feathers, O. lb.	0	0	0	0	0	0
——bedde p lb	——Bed per lb	0	0	0	0	0	0
Vygen ditto	Figs, per lb.	0	0	0	0	0	0
Wol, grof, ditto	Wool, ditto	0	0	0	0	0	0
Wyn, ordinaire	Wines ordin.	4	0	0	4	0	0
Wyn Steen	Wine Stone.	0	0	0	0	0	0
Zoetemelk p 100	Oranges, p 100	0	1	1	0	5	6
Zout per 3 bushel	Salt, per 3 bus.	0	0	0	0	0	0

J. J. H. SMUTS, Editor No. 10 Wale-street.